Se separat original för omslag.

MITT LIV ÄR NU!

UNGA RÖSTER I GÖTEBORG

Varsågod! I din hand håller du en bok som är direkt ifrån ungas hjärta och som är präglad av olika historier. Korta som långa, lätta som tunga. I denna bok kommer du att få lära känna en del av stadens unga. Du kommer få veta vad de gillar att göra, vad som format dem men även vad de tycker bör förbättras.

Under hösten har vi samlat historier ifrån alla håll och kanter i Göteborg. Unga har fått berätta helt fritt om saker som intresserar dem. Detta har vi gjort för att vi vill att ni politiker och tjänstepersoner ska veta vilka vi är och att vi unga är otroligt olika men ändå lika.

Ungdomsfullmäktige har i mer än 10 år varit den främsta rösten för unga i Göteborgs stad. Ungdomsfullmäktige är ett forum som består av 101 stycken ungdomar som driver frågor som rör stadens unga. Tillsammans med jubileumssatsningen för Ungt inflytande 2021 gör vi den här boken för att fler unga själva ska komma till tals. Året 2015 är ju faktiskt "av och med unga" i Göteborgs jubileumsplan.

Med denna bok vill vi tillsammans göra staden bättre här och nu men också för morgondagens vuxna. Vi vill att unga röster ska eka i Göteborg och skapa vågor av förändring tillsammans med er.

Sandra Daniel – Initiativtagare

Fotograf: Mikaela Watsfeldt

OM HUR DET ÄR ATT VARA PARASTOO SAEIDI

– Hur är det att vara du? En fråga som får mig att sucka och le på samma gång, men jag ska allt ta och berätta det för dig. Är du redo?

Förvänta dig inte nu en ledsam historia om hur jag kämpat mig från gatans smuts till lyxhus och framgång. Sudda bilden om hur jag en dag bestämde mig för att hoppa av Chalmers för att uppnå min dröm som ballerina. Med mina ynka 20 år har jag inte hunnit bygga upp en storslagen historia om hur fantastiskt det är att vara Parastoo Saeidi. Jag är med all ärlighet lite osäker på hur jag ska få med dig i alla svängar. Hur är det egentligen att vara jag en dag som idag? Låt mig försöka måla upp en bild för dig.

Jag väntar som vanligt på spårvagnen i skorna som jag egentligen inte har råd med. I min ficka ligger min telefon som även fungerar som musikspelare. Mina dagar kretsar runt mina hörlurar och musiken som kommer ur dem. Jag har därför ungefär 5 applikationer på min telefon som ger mig olika sorters musik, då teknikens värld svikit mig och inte samlat allt på en plats. Mitt fokus pendlar i det läget på vilken låt som faller mig i tycke nu och vilken app den nu låg i. Däremot störs mitt fokus ganska snart, eftersom spårvagnen nu har anlänt.

Jag sitter alltid på vänster sida av fordonet, av ingen anledning alls. Min överfulla ryggsäck placerar jag på golvet och påbörjar mitt stirrande ut ur fönstret. Innehållet i min ryggsäck är väldigt symboliserande för vem jag är och vad jag brinner för. Ett par sneakers, sport-bh, mjukisbyxor och två t-shirtar. Senare idag ska jag ta en dansklass, för att sedan fortsätta dansa på egen hand i två timmar. Allt började med att jag såg "So you think you can dance?" på TV för fyra år sedan, för att nu sitta på spårvagnen och irritera mig att jag redan tröttnat på min spellista som jag alltid dansar till. Dansen får mig, liksom musiken, att glömma bort alla mina bekymmer. Hela min värld handlar istället om att klara av det där dansstegt, att förstå mig på gunget och bli den bästa dansaren jag kan bli.

Genom att bara röra på mig till musik har jag träffat mina bästa vänner, fått en mentor som lärt mig allt mellan himmel och jord och en passion för livet. Dansen har låtit mig resa runt och träffa människor från världens alla hörn, som jag varje gång har något stort gemensamt intresse med. Jag har lärt mig att kommunicera med någon utan att prata, eftersom dansen ibland räcker som språk. Jag kunde inte be om något mer i mitt liv som ger mig så pass mycket glädje, ambition och tillfredställelse. På tal om tillfredställelse hittar du även med stor sannolikhet en bit choklad i min väska, som är väldigt nära på att smälta över min dator. Men den hinner jag äta upp innan det hinner bli ett problem. Något jag får göra medan jag försöker ta mig ur spårvagnen som hunnit bli överfull medan jag stirrat ut genom fönstret.

Det jag försöker komma fram till är att jag egentligen inte är så speciell. Du och jag är ganska lika. Vi har säkerligen mycket gemensamt och har med stor sannolikhet gått förbi varandra på stan. Du kanske satt bredvid mig på spårvagnen och störde dig på basen som läcker ut ifrån mina hörlurar. Men det största vi har gemensamt är att vi har en chans att påverka och ha inflytande över det som händer i vår stad. Vi kan båda vara med och bestämma genom att ta initiativet. Låt oss ta vara på vår tankeverksamhet och göra skillnad tillsammans. Vi ses på andra sidan.

LÅNG FÄRD MOT ANGERED.
12 KILOMETER GENOM SUMPMARK, SNÅR,
RANGERBANGÅRDAR OCH SKRÄP.

ELLER EN UPPTÄCKTSFÄRD MED LIANER,
BALLONGER, KAMELER OCH KONST?

FRAMME I ANGERED VÄLKOMNAS DU!
VÄLKOMSTSKYLTARNA ÄR KLARA MEN
RESTEN AV UPPTÄCKTSFÄRDEN ÄR KVAR...

Från GP
Debatt
2015-01-20

Lyft Göteborg. Om det är några som är experter på barn och unga, så är det faktiskt vi som är unga. Ett gott råd är att lyssna på oss!

Lyssna på oss unga och bygg en bättre stad

På Ungdomsfullmäktiges lista över hur staden skulle kunna bli bättre för barn och unga finns allt från gratis kollektivtrafik dygnet runt och året runt för ungdomar. Fler punkter är ökad trygghet, både fysisk och psykisk och möjlighet till sommarjobb, skriver Olivia Järvholm, ordförande i Ungdomsfullmäktige.

När jag först berättade om att jag blivit ledamot i ungdomsfullmäktige Göteborg, sa folk runt omkring mig ”Det är ju så bra, för ni är faktiskt framtiden, ni ska ha rätten till att påverka er framtid, det är ju trots allt ni som tar över efter oss”.

Till en början gick jag med på det, de hade rätt, unga är framtiden. Men de hade också otroligt fel, unga är inte bara framtiden – unga är nu. Jag fick känslan av att våra idéer bara betyder något när vi blir vuxna, som om det blir mer på riktigt då. För hur kommer det sig att vuxna politiker helt själva och ofta utan kunskap om hur barn tänker får bestämma hur vi ska ha det? Det är en ekvation som jag inte har lyckats få ihop. För om det är några som är experter på barn och unga, så är det faktiskt vi själva. Hur svårt är det egentligen att förstå?

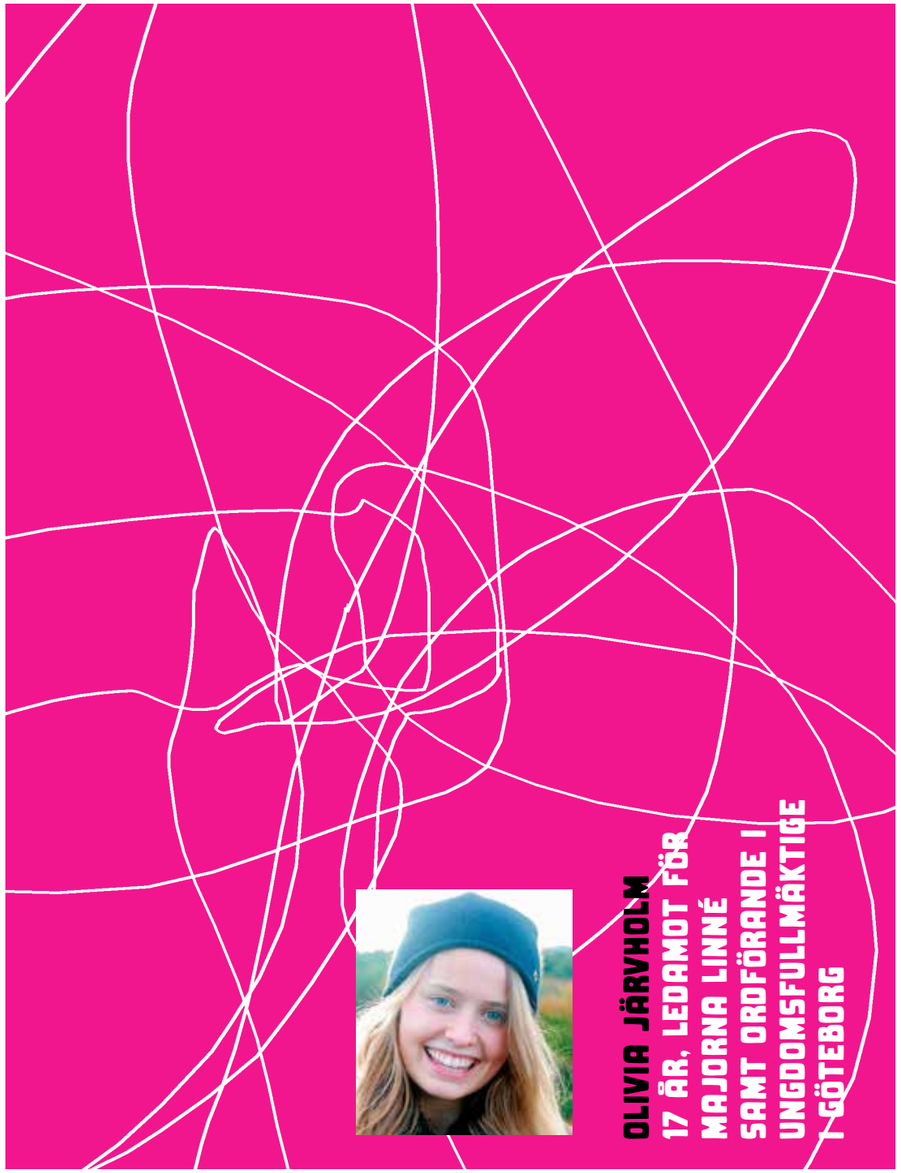

Sätter själva agendan
Ungdomsfullmäktige i Göteborg är ett forum för inflytande för barn och unga, där vi unga själva sätter agendan. Vi har en budget på 300 000 kronor och vi i forumet bestämmer tillsammans vad de pengarna ska gå till. Vi har alltså, svart på vitt, möjligheter att påverka. Ungdomsfullmäktige har även andra möjligheter till inflytande, som när vi svarar på remisser, det vill säga tycker till om olika projekt som är på gång i staden, exempelvis Sveriges nya ungdomspolitik. Här har vi också rätten att sätta agendan, vi är med och bestämmer vilka frågor som passar oss och vi kan alltid säga nej till en remissförfrågan.

Jag fick känslan av att våra idéer bara betyder något när vi blir vuxna, som om det blir mer på riktigt då

Några förslag
Men hur ser egentligen det ultimata Göteborg ut? Det så kallade paradiset? Här kommer lite grann, enligt Ungdomsfullmäktige:

• Vi vill gärna se att Göteborgs ungdomar får åka gratis kollektivtrafik året runt, dygnet runt. Vi har legat på, tjatat, stått bakom att spårvagnskorten ska vara gratis för ungdomar året runt, dygnet runt och i somras tog vi ett litet steg närmare målet – ett sommarlovskort. Ett kort, som gjorde att unga kunde utöva aktiviteter under sommaren, som att åka och bada,

träffa kompisar från andra stadsdelar eller till och med kolletivtrafikluffa runt i Västra Götaland. Listan blir lång på vad sommarkortet gav för positiva effekter. Nästa steg är helger – för är inte det absurt att unga ska stanna i sin stadsdel under helgen om inte en vårdnadshavare har råd med bil eller att köpa utökat kort.

• Att känna sig trygg på Göteborgs gator och torg är nyckeln till att få en stad som man kan trivas i. Det kan handla om att gator är tillräckligt upplysta eller att det finns en busskur vid hållplatsen.

• Trygghet handlar också om något större, att bygga en atmosfär i Göteborg som gör att alla kan känna sig trygga. Därför är det viktigt att minska den psykiska ohälsan bland unga och att jobba bättre mot mobbning.

• Alla medborgare skall kunna påverka och särskilt unga behöver veta mer om sina möjligheter att påverka. Det är svårt för de forum som finns, till exempel Ungdomsfullmäktige, att nå fram genom bruset, och någonting som är hippt ena dagen blir ofta töntigt nästa. Vi vill ju att ungdomsfullmäktige ska vara på allas läppar, hela tiden. En viktig del i detta arbete är skolan, här finns ju det flesta unga. Om skolan tog ett större ansvar vad gäller att informera unga om alla de möjligheter som finns att påverka i Göteborg skulle staden kunna bli mer för alla.

Öppna platser

• Vår fritid, vad den än må vara, är viktig. Vi vill se öppna platser med utrymme i flera bemärkelser för unga. För hur välkomnande är det när de flesta ställen kräver tjocka plånböcker legitimation på 18 år, eller att man är med i en förening för att få ta plats? Och vem kan egentligen säga vilka fritidssysselsättningar som passar bäst för unga?

Jo, det säger sig självt att vi som själva är unga gör detta bäst! Allt är en smaksak, en del gillar lajv, andra kanske gillar Minecraft eller balett.

Men var är det tänkt var vi unga skall kunna umgås? På ett fik där en kaffe kostar 45 kronor? Jag tror inte det.

• Om vi ska ha råd att göra saker utan föräldrars stöd behöver vi riktiga sommarjobb. Då får vi chansen att både tjäna egna pengar och få betydelsefulla erfarenheter. För att kunna få ett jobb krävs det oftast att man har arbetat tidigare, men vi föddes dessvärre inte med kassaerfarenhet – någon måste ge oss en första chans.

• Bubblare inom forumet: Omklädningsbås i gymnastiken, frukost i skolan, Göteborgs 400-års jubileum.

Integration på riktigt

Vi vill att det skall vara rättvist över hela staden och vi vill träffas! Den 8 november i höstas slog ungdomsfullmäktige på stort, vi skulle fira, fira att vi har 10-årsjubileum. Det blev ett evenemang som genomfördes helt från grunden av unga, för unga. Vi ordnade en föreläsningsdel med inspirerande föreläsare och en stor fest på kvällen. Drömmen vore att anordna en sådan fest varje år i samband med valet. Varför, jo för här sker så mycket möten, här föds nya idéer och kärlek uppstår. Snacka om möjligheter till integration på riktigt.

Ungdomsfullmäktige representerar Göteborgs alla stadsdelar och vi är lika många killar som tjejer. Jag tror tyvärr att vi är en ovanlig mötesplats på det sättet. Ofta tycker vi olika men vi har flera frågor där vi också tycker lika. Vi har lyckats i tio år, och vi kommer fortsätta engagera oss i säkert 100 år till – för ett ungt perspektiv lär alltid behövas.

Riktiga sommarjobb betyder mycket, både för arbetslivserfarenhet och för att inte vara beroende av föräldrarnas stöd. Även gratis kollektivtrafik året runt skulle innebära ett lyft för stadens unga med en lång rad positiva effekter,

A SOM I APA
B SOM I BETYG

A som i Apa B som i Betyg är en smått surrealistisk kortfilm om betyghets gjord av tolv ungdomar som sommaren 2015 anställdes av Göteborgs Stad Centrum för att göra en film på ett tema som är viktigt för unga. Filmen handlar om en helt vanlig skoldag för tre unga som har helt olika förutsättningar och hemmiljö. – Vi har precis gått klart nio år i grundskola och vi vet mer än politikerna om hur det faktiskt är i skolan och den press man lever under, säger Agnes Hagsér en av skaparna till filmen. Till sin hjälp hade ungdomarna dokumentärfilmaren Tomas Haglund.

www.youtube.com/watch?v=VIGG9eFhiUk

Fotograf: Anna Hydén

”ALLT FLER KÄNNER SIG STRESSADE ÖVER SINA BETYG”

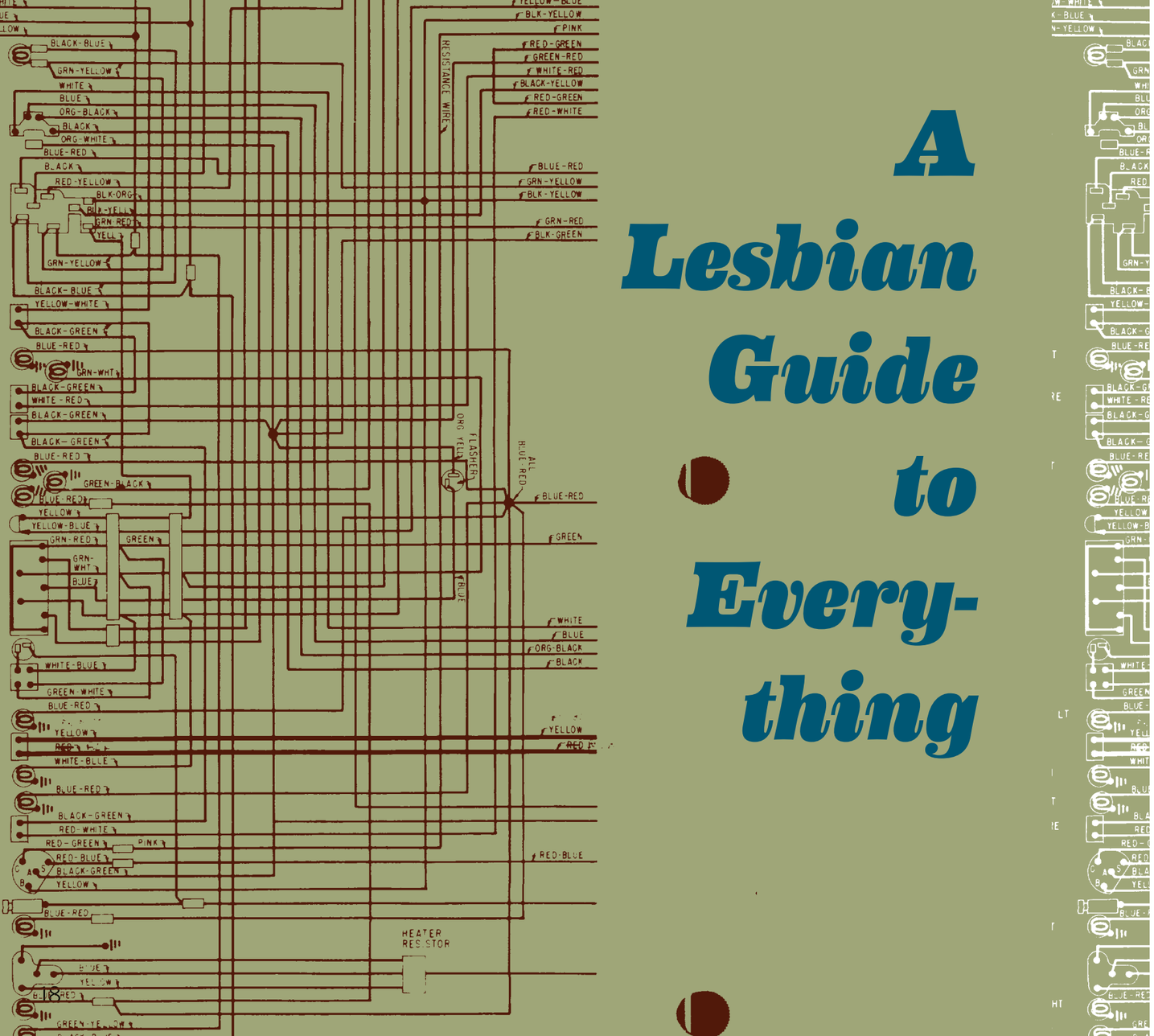

A Lesbian Guide to Everything

I Juli arrangeras ett ungdomsläger för tjejer och transpersoner med fokus lesbiskhet* och samtidigt är en hemsida med en lesbisk kartguide på gång. Vi har träffat Andréa Thibault, en av två projektledare anställda i projektet ”A Lesbian Guide to Everything”.

Under tre år kommer projektet ”A Lesbian Guide to Everything”, ett samarbeta mellan Kvalitetsteatern och föreningen Lesbisk Makt, jobba för att nationellt öka lesbiskt inflytande och skapa mötesplatser för lesbiska, med fokus på unga. Sedan årsskiftet har arbetet varit i full gång, med sin bas i Göteborg, bland annat med att planera sommarens ungdomsläger.

Syftet med lägret är att ge unga möjligheten att själva starta upp verksamheter på sina respektive orter, dels genom att hålla i olika workshops som kan vara en praktisk hjälp på vägen. Andréa berättar också att lägret är ett sätt att skapa en plats för unga som inte alltid finns.

– Jag tänker att det handlar om just det här att det finns väldigt få utrymmen för unga queera** personer. De finns några mötesplatser i Göteborg, men det är inte alla som hittar dit eller som känner sig hemma där. Så vi tänkte att vi gör ett läger! Det är inte heller alla som kan vara öppna på sin hemort, men man kan åka på ett läger i en vecka, och ha kul och träffa andra.

**Lesbiskhet är ett görande; Lesbiskt kan vara ens identitet, något en gillar att göra ibland eller kanske vill göra i framtiden.*

***Ett brett begrepp som kan betyda flera olika saker men i grunden är ett ifrågasättande av heteronormen. Många ser sin könsidentitet och/eller sin sexualitet som queer.*

Queer kan innebära en önskan att inkludera alla kön och sexualiteter eller att inte behöva identifiera/definiera sig. (TAGET FRÅN RFSLS BEGREPPSLISTA)

Under projektets gång har dom träffat unga i Göteborg för att ta reda på vad de finns för behov och idéer. Andréa berättar att de träffade en grupp unga innan arbetet med hemsidan drog igång.

– Vi pratade om hur dom använder internet och vad dom skulle vilja se på en lesbisk site, hur dom skulle vilja att det funkade. Vad är det för funktioner som är viktiga.

Resultatet blev att dom nu jobbar med att utveckla en hemsida med både historiska förebilder och en kartguide, där en ska kunna se vad som händer och har hänt på olika orter runt om i landet.

– En ska kunna gå in där och söka på sin ort och se att det finns en massa lesbiskhet. Vi har valt att arbeta utifrån en kartfunktion, för att genom det visuella, förstärka själva synliggörandet och kunna se, “shit det finns saker här”, säger Andréa.

Hela projektet, som finansieras av Arvsfonden, har ett ungdomsperspektiv, och ska stärka och ge nya perspektiv till unga lesbiska idag, men även för dom som är nyfikna på lesbiskhet. Det är inte relevant hur var och en definierar sig utanför projektets rum, utan dom lesbiska sammanhangen definieras helt av dom som deltar.

– Många som är ungdomar eller unga, är i en slags fas där dom håller på och hitta sin egen sexualitet och utforskar den, men de kanske inte nödvändigtvis lesbisk som dom landar i, säger Andréa.

Att det finns ett behov av unga lesbiska och queera sammanhang verkar uppenbart, då intresset för de treåriga projektet, och lägret, är stort.

– Det tänker jag är ett problem generellt med ungdomssatsningar att dom ganska ofta är, projektbaserade, precis som mitt jobb, att vi finns över tre år, för att öka inflytandet för unga lesbiska, eller personer som är nyfikna på lesbiskhet. Och då är det ju upp till oss att se till att det finns någonting efter dom tre åren också.

PROJEKTET NAMN: A LESBIAN GUIDE TO EVERYTHING
FÖRENING/ORGANISATION: KVALITETSTEATERN OCH LESBISK MAKT
TYP AV SATSNING: PROJEKT
WEBBPLATS: LESBISKMAKT.NU & FACEBOOK.COM/LESBISKMAKT

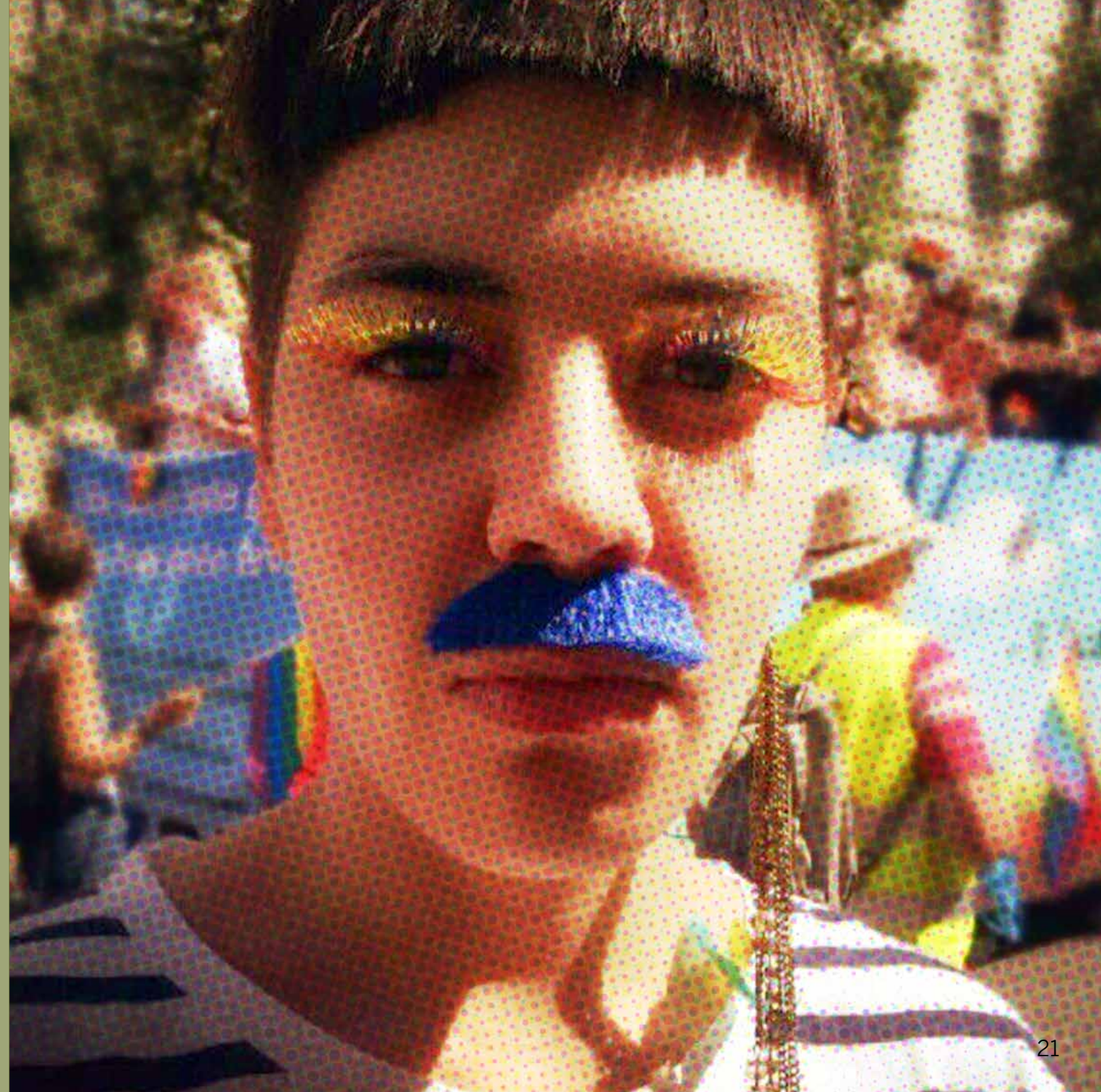

Sommarjobbet som tar tillvara på ungas kunskaper

Föreställ dig att du precis har gått ut högstadiet och får betalt för att flyga drönare, träffa kommunstyrelsen och spela in film. Det är verkligheten för de 145 ungdomar som i sommar jobbar som Ferieentreprenörer. Här är tre av dem, Felicia Lekenstam, Johan Andersson och Wilma Niklasson.

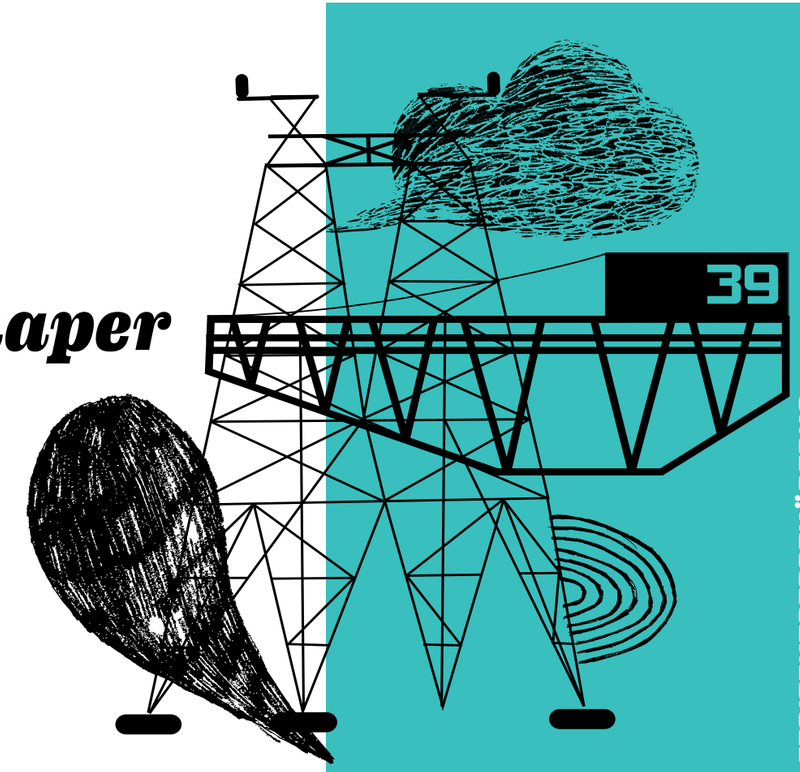

VERKSAMHETENS NAMN: FERIEENTREPRENÖRERNA
ORGANISATION: GÖTEBORGS STAD, STADSDELARNA NORRA HISINGEN, LUNDBY OCH VÄSTRA HISINGEN
TYP AV SATSNING: KOMMUNALT SOMMARJOBB
WEBBPLATS: WWW.FERIEENTREPRENOR.SE

Ferieentreprenör är sommarjobbet där du som skolungdom och boende på Hisingen får skapa, marknadsföra och utföra projekt som bidrar positivt till närområdet. Utifrån förbestämda temaområden har Ferieentreprenörerna haft olika ansvarsområden som de själva har fått välja.

Unga utvecklar Göteborg

Felicia, Johan och Wilma har tillhört gruppen Ungt Inflytande som har haft fokusområdet Stadsutveckling.

– Vi har haft en tävling där unga har fått skicka in ett bidrag på platser de vill förändra i Göteborg. De vinnande bidragen har fått sitta ner med en arkitekt och rita upp en digital skiss som de sedan har fått presentera för kommunstyrelsen under Volvo Ocean Race, berättar Felicia.

Tävlingen har pågått på Facebook och alla som vill har kunnat rösta på de bidrag som har kommit in. En av vinnarna är Mariam Halim, som hade förslag på hur Friskväderstorget i Biskopsgården kan göras om till en park med aktiviteter för alla samt färg och ljus för en tryggare miljö, dygnet runt.

Vi vill använda våra hjärnor

Under tre veckor i två omgångar arbetar totalt 145 ferieentreprenörer och 13 handledare. Ferieentreprenörerna får handledning och kunskaper i bland annat marknadsföring och projektledning. Johan berättar att de själva har fått välja olika ansvarsområden och att vissa hade förkunskaper i dessa medan andra inte
– Jag var HR-ansvarig och såg till att alla mådde bra och att vi hade en bra arbetsmiljö.

På frågan vad de har mött för svårigheter med att få till ungt inflytande berättar Wilma att de har gjort filmer där de ställer frågor till vuxna om de tycker att unga ska få vara med och påverka – De allra flesta svarar ja, men gör inte så mycket av det.

– Det är många som inte förstår hur de kan involvera unga och använda oss utan de ser oss mest som personer som kan arbeta med att dela ut flygblad. De tänker inte på att de kan använda våra hjärnor eller vårt unga tänkande.

Att påverka är roligast

Alla tre är överens om att det roligaste med deras sommarjobb har varit att få möjligheten att påverka och lära känna nya människor – Det känns som att vuxna börjar få mer respekt för unga och att vi tas mer på allvar avslutar Felicia.

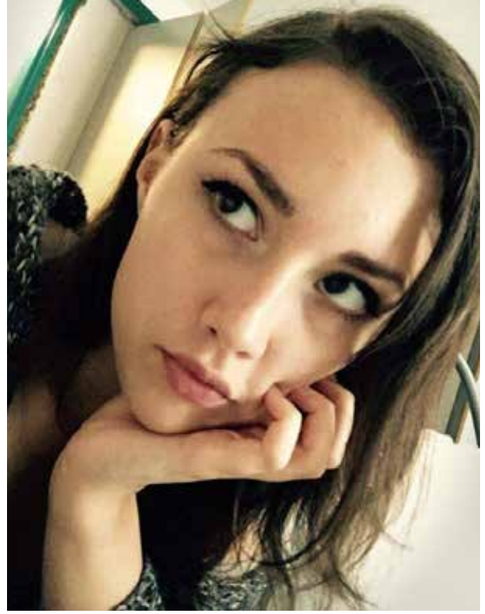

EIRA MEDERO

Vad brinner du för, Eira Medero? Vad jag länge haft som fokus är kultur och musik, och är något som jag ständigt förespråkar. Men vad jag idag skulle säga ligger mig varmast om hjärtat är att jag lyssnar och uppskattar alla delar av vårt samhälle. Att jag inte är blind, eller låter mig förblindas av mina egna passioner endast. Något jag lärt mig och sett vikten av är samarbete! Jag menar i det syfte att se alla, inte sålla ut. Inspirera, inte indoktrinera. Lyfta, inte kväva. Jag tror på ständigt breddande, utveckling och mångfasettering.

KOMMER DU TA MIG PÅ ALLVAR?

Barnkonventionen har använts som rättesnöre i Sverige sedan 1989. Den nationella ungdomspolitiken poängterar vikten av att ge ungdomar verkligt inflytande, att låta unga ta plats och tillgodose ungas behov inom flera områden. I Göteborg har vi Ungdomsfullmäktige, ett ungdomsråd i varje stadsdel samt flertalet andra inflytandeforum som till exempel Frilagret som ska tala, synas och poängtera å ungas vägnar. Så många forum, rapporter, argument och röster som framhåller alla de fördelar som finns med att lyssna på unga. Argumenten för att ge unga inflytande är alltså många, väger tungt och resulterar enligt forskning och praktik i bättre välfärd. Det är många som är barn och unga i Göteborg, tredjedel av stadens befolkning är mellan 0–26 år. Men vad är det då som sätter käppar i hjulet? Vad är det som väger tyngre än att ge alla unga medborgare en ljusare framtid, att våga lyssna och göra på riktigt?

Vad jag kan se, så är de främsta orsakerna följande : Att mäta ungas inflytande är i dagsläget ganska svårt och luddigt. Det kan vara komplicerat, om inte omöjligt att få fram exakta siffror på hur mycket unga hörs i en fråga. Då man inte kan mäta resultaten i procent, kronor eller väljare så kanske det bidrar till att folk i

position allt för lätt drar ner på just de resurser som går till att göra ungas röster hörda. Elevinflytande i skolan kostar pengar och är beroende av vilja från vuxenvärlden. När det krisar ekonomiskt i skolor blir det ofta så att ungas röster tystas, när de egentligen borde höjas. Snabba ekonomiska lösningar begränsar ofta unga och deras möjligheter till att påverka. Men direktiven från skolverket är faktiskt mycket tydliga och på de ungas sida. "Det handlar… om att ge eleverna demokratins verktyg, reellt inflytande samt väcka deras vilja och engagemang att använda dessa verktyg." (från Skolverkets hemsida). Många bra verktyg finns redan men används och respekteras inte alltid av vuxna. Ett exempel är vuxnas ansvar att informera alla barn i Göteborg om valet till ungdomsfullmäktige. De barn som lär sig att rösta i valet till ungdomsfullmäktige, blir förmodligen mycket mer benägna att rösta som vuxna i våra allmänna val. Skolan måste ta tillvara på det engagemang som finns och låta det få kosta.

Den konventionella åsikten idag är att unga är inaktiva, generellt ointresserade och passiva. Att unga är en grupp människor som ännu inte tagit tag i sina liv eller har den kunskap som krävs för seriösa beslut. Men så är inte fallet! Unga är medborgare, lika mycket som de vuxna som får lov att höras som du, Anna Johansson eller du, Håkan Hellström. Unga är människor som är drivna och ofta har nya tankemönster. Vi unga är faktiskt experter på hur det är att växa upp och leva i Göteborg idag! Unga påverkas av nästan alla beslut som tas, trots detta kan vi sällan påverka samhället utan får oftast bara vara med lite vid sidan av. Ta till exempel trängselskatten, påverkas inte barn och unga? Vi som åker kollektivt, vi som hänger i stan, vi som bryr oss om miljön eller vi som kanske måste ha skjuts till träningen.

Unga deltar och engagerar sig med många olika röster. Våra vägar att påverka skiljer sig kanske från vuxnas sätt. Vanliga möten, torra bullar och stela strukturer kan inte alltid locka fram den eld vi alla innehar. Ibland står våra världar i konflikt med varandra, jag kanske vill se graffiti på konstmuseets fasad och du får rysningar bara av tanken men nyckeln måste vara att vi kan samtala om detta i så fall. Vad som krävs för att lättare kunna föra en dialog mellan vuxna och unga är ett ändrat synsätt och tankemönster. Detta är såklart lättare sagt än gjort, men ge då oss unga en chans att få berätta hur det är för oss, ta oss på allvar!

Att skriva detta inlägg är inte för att kräva envis eller med grinigt syfte. Jag skriver detta å allas vägnar. Om vi ger unga inflytande, bidrar vi till ett mer hållbart och välmående samhälle. Ett samhälle jag tror att vi alla vill ha! Men samtidigt, för att kunna ge unga inflytande på riktigt så innebär detta också att man behöver dela bättre på beslutsfattandet. Frågan blir till sist om de som sitter vid makten är beredda att göra detta? Ungdomsfullmäktige har en policy som handlar om alla människors lika värde, den lyder så här: Alla är vi unga!

ATT VARA UNG I GÖTEBORG ÄR TRYGGHET.
JAG KÄNNER MIG ALLTID TRYGG HÄR.
ATT VARA UNG I GÖTEBORG ÄR ATT FÅ BRA MÖJLIGHETER.
FOLK I STADEN, OCH I STADSDELEN,
TÄNKER PÅ UNGDOMARS BEHOV.
ATT VARA UNG I GÖTEBORG ÄR ATT FÅ EN BRA START I LIVET
MED MASSA OLIKA VÄGAR ATT VÄLJA MELLAN.
HÄR FINNS SÅ MYCKET OCH HÄR ÄR STORT.
MEN ALLA ÄR VÄLKOMNA, DET FINNS EN STOL ÅT DIG OCKSÅ.

JAG GILLAR SVERIGE MEN JAG VILL INTE DÖ HÄR.
FÖR GÖTEBORG HAR OCKSÅ VISAT ATT DET FINNS EN VÄG UT.
DOCK MED EN KÄNSLA AV ATT MAN ALLTID
KAN KOMMA TILLBAKA,
ATT BO I GÖTEBORG ÄR ATT FÖRSTÅ VAD VÄNSKAP BETYDER.
HÄR FINNS DE GOA GÖBBARNA,
OCH MAN LÄR SIG ATT DE ANDRA KAN VARA SNÄLLA DE MED.
ATT VARA UNG I GÖTEBORG ÄR KÄRLEK FÖR MIG.

Lisa Westlund - Örgryte Härlanda

GENOM UNGDOMSFULL-MÄKTIGE HAR DU SOM ÄR UNG MÖJLIGHETER ATT VARA MED OCH PÅVERKA POLITIKERNA I GÖTEBORG.

Ungdomsfullmäktige består av 101 ungdomar från alla stads-delar i Göteborg. I ungdomsfullmäktige träffas ungdomar mellan 12-17 år och diskuterar olika frågor som rör unga i Göteborg. Det är ungdomarna själva som bestämmer vilka frågor som ska diskuteras. Genom ungdomsfullmäktige har du som är ung möjlighet att påverka kommunens nämnder, styrelser, bolag och förvaltningar.

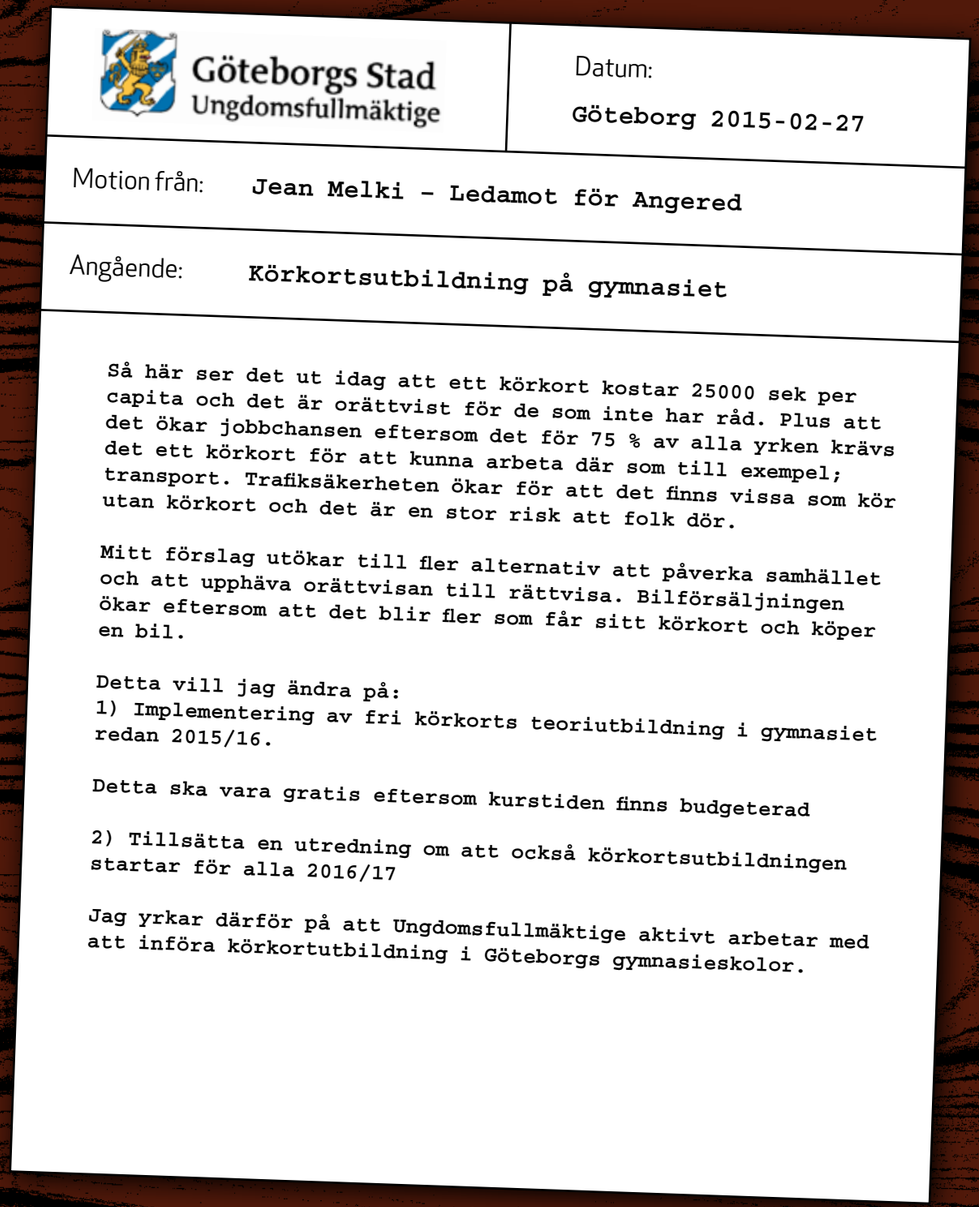

Göteborgs Stad
Ungdomsfullmäktige

Datum:
Göteborg 2015-02-27

Motion från: Jean Melki - Ledamot för Angered

Angående: Körkortsutbildning på gymnasiet

Så här ser det ut idag att ett körkort kostar 25000 sek per capita och det är orättvist för de som inte har råd. Plus att det ökar jobbchansen eftersom det för 75 % av alla yrken krävs det ett körkort för att kunna arbeta där som till exempel; transport. Trafiksäkerheten ökar för att det finns vissa som kör utan körkort och det är en stor risk att folk dör.

Mitt förslag utökar till fler alternativ att påverka samhället och att upphäva orättvisan till rättvisa. Bilförsäljningen ökar eftersom att det blir fler som får sitt körkort och köper en bil.

Detta vill jag ändra på:
1) Implementering av fri körkorts teoriutbildning i gymnasiet redan 2015/16.

Detta ska vara gratis eftersom kurstiden finns budgeterad

2) Tillsätta en utredning om att också körkortsutbildningen startar för alla 2016/17

Jag yrkar därför på att Ungdomsfullmäktige aktivt arbetar med att införa körkortutbildning i Göteborgs gymnasieskolor.

Göteborgs Stad
Ungdomsfullmäktige

Datum:
Göteborg 2014-02-19

Motion från: Ida Näslund - Ledamot för Västra Göteborg

Angående: Mer pengar till skolmaten

Jag tycker att maten i skolan i Göteborg inte är så god och jag vet att det är många ungdomar som inte gillar maten. Ibland är maten god men det kan bli godare!

De som sitter i fängelse får runt 20 kr men vi som går i skolan får bara 7 kr till maten.
De som har begått brott ska väl inte få mer pengar än vi barn och unga.

Därför yrkar jag på att ungdomsfullmäktige ska arbeta för att vi ska få minst lika mycket pengar till mat som de som sitter i fängelset.

Jag tror att mindre barn och ungdomar kommer sluta klaga på maten.
Dels kommer barnen och ungdomarna vara mer aktiva på lektionerna och dessutom kommer vi att lära oss mer.

Jag hoppas på att ungdomsfullmäktige kommer att bifalla min motion så att vi kan få godare mat i skolan.

Göteborgs Stad
Ungdomsfullmäktige

Datum:
Göteborg 2014-10-20

Motion från: Malek Mustafa - Ledamot för Angered

Angående: Duschbås i kommunala skolor pga. religiösa/personliga skäl.

Jag har under mina år sett massor av elever som inte vill duscha pga. att dem inte vill duscha offentligt. Detta pga. personliga eller religiösa skäl. Och flera ungdomar har kommit fram till mig och bett mig att framföra frågan i ungdomsfullmäktige. Så detta är ett utspritt problem. Att man inte vill duscha offentligt kan bero på att man inte är nöjd med sin kropp eller att man inte vill duscha öppet med andra.

Många tycker att det är jobbigt att byta om framför samma kön. Och i barnkonventionen så står det att alla barn har rätt att få känna sig trygga. Men det har vi inte uppnått än.

Ett bås är en enkel konstruktion av väggar som man kan låsa för att duscha och byta om. Ett bås kostar inte heller så mycket pengar. Idrottsläraren Roland Svensson säger att duschbås har fått fler att duscha. Förr var det vanligare att hoppa över duschandet och gå svettig till nästa lektion.

Så jag yrkar på att ungdomsfullmäktig installerar duschbås först och främst i Angereds 4 kommunala skolor som ett test och sen utvärdera arbetet och framöver i hela Göteborg.

Vi behöver 12 000 kr från initiativ-potten. Skolorna som de ska installeras i heter Vättleskolan, Lövgärdetskolan, Nytorpskolan och Bergumskolan.

FELICIA GREEN
ALLTID MED GARDEN UPPE

På Hisingen, i en andrahandslägenhet tillsammans med sin bästa kompis. Där bor Felicia Green 21 år gammal som lägger all sin vakna tid på boxning. Det som gör att hon fastnat för boxningen är gemenskapen i klubben och att alla visar respekt för varandra, såklart den hårda träningen och att det är en sport där du själv styr över din prestation, du behöver inte förlita dig på någon annan.

Vi träffades bara några dagar innan hennes första match som hon förberett sig inför det senaste halvåret . -Jag har länge velat boxas men mina föräldrar tyckte inte det var en sån bra idé och det var svårt att ta sig från landet in till stan och gå på träningar. Men nu gör jag det! Jag träffade en kille som introducerade mig till boxning på riktigt och rekommenderade en bra klubb berättar Felicia. Det är inte mycket annat än boxning och jobb som hinns med om dagarna. Innan jobbet blir det ett pass på gymmet och efter är det klubben i Mölndal som gäller.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

– Det är inte många tjejer som boxas i Göteborg, men det är bra att träna med killar, då blir tävlingarna lättare.

Just nu är fokuset att jobba för att kunna betala hyran och boxas, men arbetet som lärarvikarie har inspirerat Felicia att börja fundera på sina egna studier och framtid. Hon har tidigare jobbat inom restaurang, äldrevården, barnomsorgen och nu som lärarvikare. Någon brist på jobb i Göteborg tycker hon inte att det är – nu vikarierar jag på skolor och har inte ens gymnasiebetyg och står och undervisar elever på 16 år liksom, så det är bara bullshit och lathet eller så vet folk inte hur de söker jobb. När jag verkligen har ansträngt mig har jag haft nästan tio jobbintervjuer på en vecka. När vi pratar om hennes jobb märks det att hon tycker om det och är stolt över sin insats.

– Det är jätteroligt att ha kontroll över hela klassen men det gäller att visa hur det ska gå till från början av lektionen, många är trotsiga – jag vet själv hur det var när en vikarie kom in i klassrummet. Det var rena cirkusen på lektionerna. Men jag tycker om det.

Felicia vill börja plugga men säger att det är svårt när man inte bor hemma hos föräldrarna och har hela gymnasiet att läsa upp. - Jag tyckte inte det var roligt att gå i skolan när jag var yngre, det ångrar man nu. Så säger ju alla, men det är bara att bita i det sura äpplet och göra det. Jag är orolig och splittrad men känner att jag inte behöver stressa. Jag är rädd att om jag pressar mig själv för mycket så kommer jag tappa motivationen. En utbildning ser hon som ett komplement till sitt stora intresse för boxning, kanske blir det lärare eller något inom idrott men hon vet inte exakt. Men skulle det visa sig att hon kan bli riktigt bra på boxning så kanske hon tänker om kring studier, men samtidigt vet hon inte.

– Kanske tröttnar jag om två år, fem år eller redan imorgon.

Passionen för boxningen är kärnan i Felicias liv, trots att hon inte vet vad hon vill utbilda sig till och har en otrygg bostadssitaution finns det ett driv och mål, att hela tiden bli bättre. Men kanske kommer nyfikenheten och drivkraften föra henne någon helt annan stans. Vem vet, imorgon kanske boxningen får stå tillbaka för ett nytt intresse och passion eller så har Göteborg en framtida stjärna i boxningshandskar i en andrahandslägenhet på Hisingen.

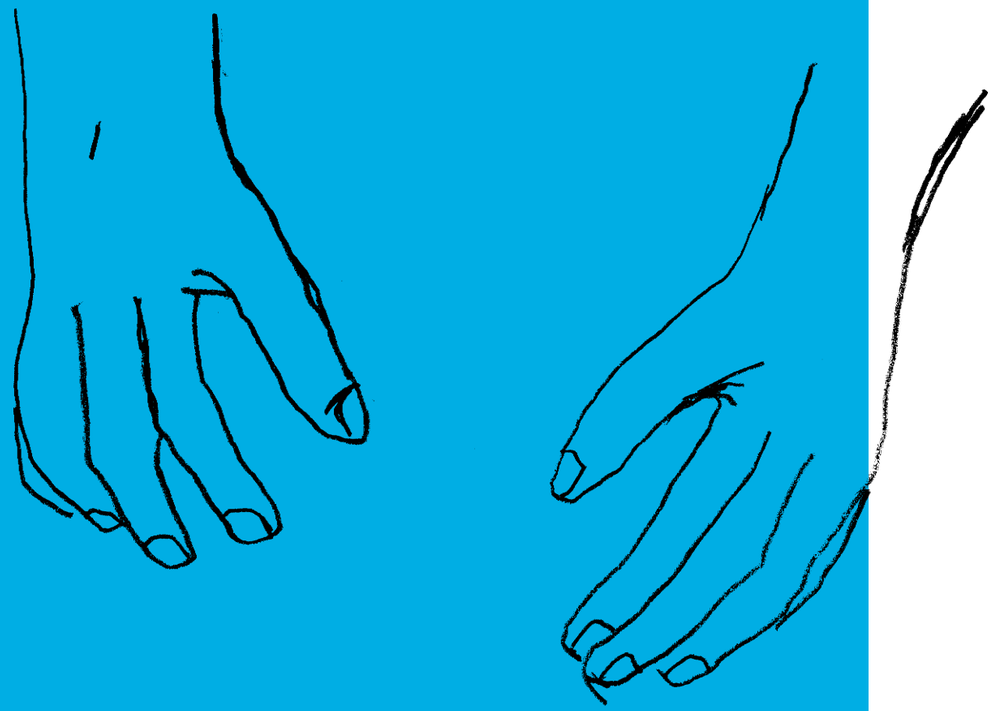

MIRSA AKHLAGI

Trots sin unga ålder beskriver hans lärare honom som mycket ambitiös och medveten. Han beskrivs som en pojke som är tacksam och ivrig att använda sig av sina möjligheter. Vi har träffat Mirsa 14år, som redan i september kom till Sverige från Afghanistan.

Inne på Välkomsten i Västra Hisingen hörs ljudet av byggarbetarnas borrmaskiner. Det är dags att byta ventilationerna inne i deras lokaler, vars väggar pryds av teckningar och utflyktsbilder. Mirsa och resterande ungdomar i hans grupp hade dagen innan åkt till BK Häcken tillsammans för att få prova på fotboll. Han berättar ivrigt att det var roligt och att han såg möjligheten att växa i sporten. En annan sport som har fångat hans ögon är kampsporten Mui Thai. Han hade under en promenad kikat in i ett fönster som tillhörde en träningsanläggning. Med nyfikenhet gick han in; något som slutade med ett medlemskap och ett nyfunnet intresse. Han berättar att han efter en dryg månad blev bra på det och att sporten fick honom att må bra. – Men det är bara en hobby eftersom skolan är viktigast, säger Mirsa.

Välkomsten är en mottagning för nyanlända barn och ungdomar. Det fungerar som en kort förberedelse innan de börjar svensk skola. Deras skolkunskaper blir kartlagda och där även en hälsoundersökning görs. Väggarna inne i det vitmålade rummet pryds av färgglada bilder på bokstäver. Whiteboardtavlan berättar att det ibland används ordet ”ett” och andra gånger ”en” och att de inte får glömma fotbollsträningen nästa tisdag.

Mirsa berättar att det är roligt att lära sig nya språk, speciellt svenska och engelska. Men trots språkintresset är siktet i framtiden riktad mot något helt annat.

När jag frågar Mirsa vad han vill bli när han blir stor svarar han snabbt som blixten att han ska bli läkare. Hans röst är lugn och förklarande, allt är redan självklart. Mirsa berättar om mor- och farföräldrars svåra sjukdomar som aldrig blev behandlade. Hans pigga blick skiftar när han förklarar de dåliga medicineringarna och låga kompetensen bland läkare. Han vill bli det han inte fick tag i och känna tryggheten i att vara läkare.

Under moskéernas tak lärde sig Mirsa läsa och skriva. Skolundervisning var ingen möjlighet för honom och andra ungdomar där han bodde. Vardagen handlade istället om den ständiga kampen om pengar och mat. Frågan om hans fritidsintressen i Afghanistan suddades genast ut ur skrivblocket medan han berättade om misären och bristen på hopp. Han lärde sig läsa genom koranen, men eftersom den är på arabiska förstod han inte riktigt innehållet. Hans modersmål dari gjorde det dock möjligt att förstå de få böckerna på persiska i moskéns bokhyllor.

Genom dörren smyger sig Mirsas samhällsinformatör Lana in. Hennes blick fäster sig på honom och glädjen syns genast i hennes mörkbruna ögon. Hon slår sig ner på en av de många stolarna runt bordet och frågar genast Mirsa om han kan berätta om sin poesi. Hans dystra blick ändras tillbaka till den entusiastiska. Mirsa berättar att det är skönt att få skriva ner sina tankar på papper när han känner familjelängtan. Ångesten han har i sig kommer ut och han slutar vara ledsen när han uttrycker sig genom poesi. Han gör det som terapi för sig själv, eftersom han inte vill vara ledsen.

– Han är ingen ledsen person heller. Men tänk dig, att gå från att inte gå i skolan till att skriva poesi, säger Lana med ett stolt leende.

Göra en mindre grej av att prata med skolkurator. Många behöver prata men känner att det är skämmigt. Lite reklam med coola ungdomskändisar kanske som främjar kuratorerna? - Sigrid

Att hjelpa tiggarnas barn. - Josef

En gratis ridskola. - Sara

Gratis inträde på alla badhus. Alla kanske inte har pengar att gå på badhus på vintern. - Nikita

Mini bungyjump till barn i Göteborg. - Benjamin

Starta fritidsgårdar i skolor som är öppet för alla åldrar där ungdomar/barn kan tillbring tiden m. olika spel, aktivitet då blir det mindre bus. - Nico

Godisregn en gång om året. Skall kastas från kommunhuset i Göteborg. - Wendela

LÅT STÅ!

Vi har en kulturskola.
Vi behöver en liknande sportskola.
- Felicia

Mer cherleader. - Smilla

Fixa ett "disco" för ungdommar. Det kommer ni fick as mycket cred för isåfall. - Adele

Att kommunen anordnar fiskeutflykter för barn. - Andreas

Öppnar man fler klubbar har man något att göra efter skolan. - Joel

DET VAR
VÄLDIGT MYCKET
SOM ONT
GJORDE

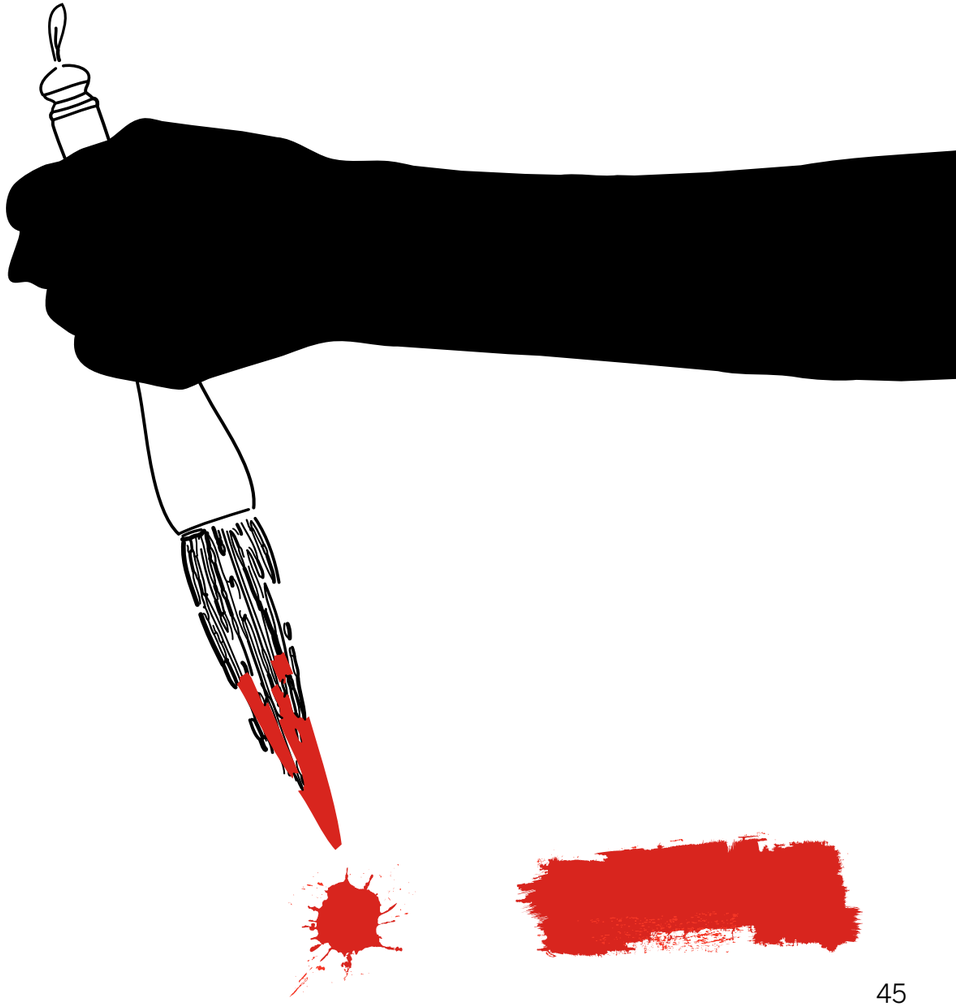

Jag har varit mobbad i 9 år vilket är en väldigt lång period.

Mina skoldagar såg väldigt likadana ut. Jag vaknade på morgon, kände som vanligt ångest… då gick jag i 1:an. Jag kommer tydligt ihåg hur det varje morgon i skolan stod ett tjejgäng utanför skolan och jag bara gick förbi. Blev alltid kommenterad. "ääh du har samma skolväska som mig". Min mamma hade köpt den till mig och hon har ju inte koll på vilka skolväskor tjejerna i min klass hade. Men i 1:an kanske man inte vet exakt vad mobbning är. Jag fick reda på det först i 5:an. Åren gick och det blev bara värre och värre. I 4:an började en tjej i min klass, jag visste ju inte då att hon skulle komma att bli min bästa vän. Men hon har hjälpt mig jättemycket. Hon var anledningen till att jag gick varje dag. Dom dagarna hon inte kom blev väldigt jobbiga. Jag kommer ihåg varje dag i 4:an och 5:an hur jag satt utanför klassrummet med hopp om att hon skulle komma och så får jag reda på att hon är sjuk. Såklart så såg ju min klass att hon inte var där och kunde skydda mig så dom gick på mig direkt. Det var då jag kände mig som svagast utan henne. Jag kommer ihåg hur dom skrattade när dom fick mig att bli arg och reagera med bland annat svordomar och liknande. Det var mitt sätt att säga ifrån. Svära.

Efter skolan så var det bara skönt att gå hem. Jag var så trött efter varje skoldag. Och det var inte på grund av att jag arbetade för hårt, jag inte fick något gjort i skolan. Jag har alltid varit duktig på att lämna in läxor och sånt. Men det gick aldrig att arbeta i skolan. Jag var väldigt mycket själv på fritiden det var ju typ från 4:an som jag faktiskt fick en kompis som jag kunde hänga med, innan det så hade jag ingen annan att vara med efter skolan förutom min mamma typ. När jag var yngre så använde jag inte nätet på ett sätt som när man pratar, så där fick jag inte något hat förens senare.

Lärare, rektorn, skolsköterskan, kurator, alltså dom har aldrig gjort något! De jag fått höra väldigt stor tid under mobbning är "det är ditt fel och det finns inget vi kan göra".

Mina föräldrar var dom enda som faktiskt brydde sig och försökte göra något. Oavsett om mina föräldrar försökte prata med min rektor så hände inget, förutom ett samtal till barnens föräldrar. Men där hände ingenting. Alltså dom vuxna har aldrig sett mig eller ens försökt hjälpa mig. Utan dom har skyllt allt på mig. Det var väldigt mycket som gjorde ont. Alltså egentligen allt! Jag kommer ihåg i 5:an hur jag under en dag blev slagen 3 gånger i ansiktet utan att få reda på varför. Det värsta måste nog vara att människorna(alltså alla i min klass) aldrig sagt förlåt för det dom gjorde.

I 7:an så startade jag en blogg och det önskar jag idag att jag inte gjort. Då min klass hittade den och började skriva anonymt på min blogg. Alltså under mina inlägg. Så 7:an måste varit första gången jag blev nätmobbad. Ingen vuxen gjorde något. Jag fick bara höra att det inlägget jag skrev var dåligt. Ja absolut. Jag kan idag säga att det inlägget jag skrev var skitdåligt formulerat men jag tror samtidigt att det var ett rop på hjälp som ingen ville lyssna på. Och i 8:an och 9:an så började jag att skolka. Också ett fett stort rop på hjälp då jag inte orkade mer. Jag vet att jag i 7:an blev skickad till socialen för att jag hade för hög frånvaro, fast lärarna hade papper på varför (jag blev sjuk och var det hela sjuan). Och i 9:an blev jag skickad till socialen igen, den här gången endast för att jag hade för hög frånvaro. Jag har under hela min skolgång haft för hög frånvaro på grund av hur det var i skolan men ingen har sett det.

Hur jag har det nu? Jag går andra året på IA (individuellt alternativ). På grund av att jag helt enkelt inte är behörig till ett gymnasieprogram. Så jag behöver gå om två år. Jag kan ju säga att efter att jag slutade 9:an och typ kunde "slappna av" så har jag fått mycket annat. Till exempel så fick jag problem med IBS (Irritable Bowel Syndrome) som kan ha att göra med mobbningen. Och så har jag problem socialt. Jag har svårt att prata med folk och har än idag inga vänner. Min bästa vän tappade jag kontakten med förra året. Kan ibland få ångestattacker. Inte stora men kan få panik tillexempel innan ett möte eller annat.

Och mitt liv är väldigt begränsat eftersom att jag undviker mycket. Typ som att gå på mötet eller annat socialt. Men jag mår bra ändå. Efter att jag slutade 9:an så började jag bry mig mer om mig själv och har idag ganska högt självförtroende. Inte jättehögt men tillräckligt för att jag ska må bra.

Mobbning har såklart stärkt mig som person då jag tillexempel kan hjälpa andra eller berätta för andra vad jag varit med om. Men det har framförallt medfört negativa saker. Mitt råd till andra och vad andra ska tänka på är TA HAND OM VARANDRA! För man vet aldrig vad som kan hända. Och ser ni någon som är mobbad GÅ IN. Säg att "nu får det vara bra". För hade någon gjorde det för mig så hade den personen varit en hjälte i mina ögon idag. Om du nu mobbar någon, tänk om! Tänk dig in i situationen! Jag tror nog inte du hade velat ha det så här. Och människan som blir mobbad kan leva vidare som jag gör med massa problem. Eller i värsta fall ta livet av sig! Och ni vuxna alltså snälla om du har ett hjärta gå in. Även fast du har 30 ungar i en klass, försök att se alla. För om du hittar dom som mobbar så kan man utreda dom så att den mobbade kan gå till skolan. Man behöver inte få personer med självmordstankar i som går i 3:an.

Jag tänker inte ge rådet att "gå till kurator" eller "prata med dina föräldrar" för det har jag fått höra i 9 år och jag tror inte man måste göra det. Hitta styrkan i dig själv! För du har en och du lyser! Hade jag idag kunnat gå tillbaka till 10 åriga mig så hade jag sagt att "allt kommer bli bra och alla i din omgivning kommer tycka att du var jättestark och du kommer klara dig ur det här". Se alla! I slutändan är vi alla människor och vi har ett hjärta med känslor och vi är väldigt sårbara. Så som sagt ta hand om varandra och se att det du gör nu kan skada en person väldigt hårt om typ 10 år! Så verkligen se om du kan göra något, för alla kan göra något, och försök att se den mobbade lika mycket som den som mobbar!

17-årig tjej i Centrum

HIDE BARIC

Hide Baric är bara 15 år men är redan aktiv i flera politiska forum i Göteborg. Hin* har tidgare suttit med i ungdomsfullmäktige under tre år och är sedan årskiftet den yngsta rådsmedlemmen i Göteborgs HBTQ-råd. Arbetet i ungdomsfullmäktige har varit en stor fördel i arbetet i HBTQ-rådet och erfarenheterna kommer endast vara till Hides fördel i framtiden.

* Hide Baric har under intervjun önskat att skrivas om med pronomet "hin".

FRÅN UNGDOMSFULLMÄKTIGE TILL HBTQ-RÅD

Den första kontakten med ungdomsfullmäktige skedde i klassrummet i sjätteklass. Hide fick möta en av ungdomsfullmäktiges kontaktpersoner som var ute i de olika stadsdelarna och berättade om deras verksamhet. Hide fick genast en bra bild om verksamheten och tyckte att det lät som ett bra inflytande för unga som bor i staden. Hide ställde upp i valet och kom genast med det första året hin sökte in. Med hins intresse för samhällsfrågor i bakfickan var hin aktiv redan från första början.

Ungdomsfullmäktige är en viktig del av ungas möjlighet att påverka staden. Hide menar att ungdomar bor här lika mycket som personer som kan rösta i de stora politiska valen. Därför är forum som ungdomsfullmäktige viktigt för att unga ska få sin röst hörd och ta del av det som de kan förändra. På grund av detta blev en stor del av Hides arbete, tillsammans med resten av ungdomsfullmäktige, att rekrytera ungdomar att tycka till.

– Det handlade mer om att påverka ungdomar och öka deras engagemang. Om vi visar att de har en chans att påverka saker som händer i sin egen stad blir det mer intresserant för dem, menar Hide.

Nästa steg i Hides resa fortsatte även där i klassrummet. Hin hade där två lärare som delade intresset för samhällsfrågor, men som även fått reda på att Göteborgs HBTQ-råd söker nya rådsmedlemmar. Hide blev därefter nominerad av sina lärare och ungdomsfullmäktiges planeringsledare, för att sedan bli invald som rådets yngsta medlem.

– Först när folk inser hur gammal jag är blir de förvånade. Många antar att jag inte förstår eller kan påverka lika mycket som dem när de först hör min ålder. Jag har haft någon på ett möte som frågar mig ”hänger du med?”, säger Hide.

Hide fortsätter förklarar att hin är medveten om att fördomarna om hennes ålder inte är menade att vara nedlåtande, men att det är bevis på att majoriteten förväntar sig att ungdomar inte är medvetna om hur de vill påverka. Hin tror också att hin kan ge resten av rådet en idé om hur ungdomar tänker idag.

– Tonåren är ju ett förvirrande stadie som det är, om en även är normöverskridande utöver det blir ännu mer jobbigt. Alla som sitter i rådet har ju självklart också varit tonåringar, men det är också viktigt att ha koll på hur det är idag, förklarar hin.

Trots att hin är ny, yngst och ännu inte lärt sig alla former i rådet är hin väldigt självsäker i sin sak. Hide förklarar att ungdomsfullmäktige har gett hinne självförtroendet att som ungdom kunna förändra, trots att det alltid kommer finnas vuxna som tycker att ungdomar är omogna nog för att kunna påverka.

– Jag har kunna ta med mig faktumet att min förmåga att påverka inte har att göra med min ålder. Ungdomsfullmäktige har hjälp mig att stärka min tro på mig själv och min förmåga att förändra saker kring mig, säger Hide med ett leende.

SÅ ÄR DET ATT VARA UNG I ANGERED

Det är fantastiskt

Det innebär dessvärre
mycket försvar mot fördomar

Det känns oerhört tryggt och man känner kärlek och glädje

Mycket fin uppväxt.
Finns massor att göra, bada, läsa och påverka.
Allt finns inom armlängds avstånd.
Är stolt över att vara uppväxt i Angered!

Stor gemenskap

Det är tufft och många hinder och motgångar
men det har sina fina dagar och stunder

Tar på krafterna

Det är identitetskris,
man känner en stor gemenskap inom Angered
men även utanförskap i samhället. Man finner sig själv kämpa
emot föreställningar om förortsbarn samtidigt som man inte
vill ta ställning ifrån det helt. Man tvingas ta på sig en roll
och det krävs mycket för att motstå. Men allt som allt
så känner man trygghet, gemenskap och stolthet
mer än något annat.

Tråkigt ja skoja ba, känns ganska skönt,
känner mig tryggare än någonsin
när jag är i Angered!

Underbart

Det finns inget bättre än ANGERED
oavsett vad som hänt!

Man känner sig hemma här

ANLEDNINGEN TILL ATT JAG ÄLSKAR SPEL

Anledningen till varför jag älskar spel är helt glasklar för mig men ibland möter man människor som inte förstår sig på min kärlek för spel. De kanske inte ser samma möjligheter att underhållas, utvecklas och/eller bli berörd av spel eller kanske har de bara inte gett det en ärlig chans (kanske inte vågat?). Det känns som att trots att spelmediet har utvecklas så har en viss tanke om spel fastnat i världsmedvetandet. En tanke som grundar sig i paniken som uppstod när spel började ta plats i samhället och i våra hem. En tanke som börjat brytas upp men som helt borde försvinna. För mig är spelbranchen en av de mer framåtsträvande branscherna som fortfarande expanderas med nya genrer och idéer – den är ju trots allt fortfarande väldigt ung. Spel erbjuder mer kreativitet och nytänk än andra medier (även om det finns idéer som upprepas med nya kläder precis som i andra branscher). Det finns en helt annan glöd som någonstans försvunnit hos dem andra. Jag spelar mina spel för att jag erbjuds kontroll över de karaktärer som presenteras, deras handlingar, utveckling, utseende och kan på så sätt skapa en egen berättelse inom ramen för vad spelet erbjuder. Detta är något som inte går när man sätter på en film, serie, musik etc. Jag älskar dokumentärfilmer och vill lära mig mer om världen och dess historia, men när jag spelar kan jag skapa historian själv. Jag kan vara en världsledare och

beordra mina arbetare att bygga Big Ben i ett alternativt Japan och se konsekvenserna av mina handlingar när jag senare sätter hela min armé vid Englands gräns och hota med krig. Jag kan vara en lite pusselbit i det stora hela för att förstöra ondskan som håller på att ta över hela världen. Jag kan vara den där fotbollsspelaren jag alltid drömt om att vara, lära mig alla finter och ta mitt favoritlag till de finaste priserna. Jag spelar för att jag får möjligheten att påverka och ta över kontrollen över scenarion som är omöjliga att uppleva i verkligheten.

Även om spelskaparna har en idé om hur spelet skall spelas så går det alltid att gå utanför deras idé om hur spelet skall spelas och skapa ett helt egna spel. Ett racingspel kan helt plötsligt bli ett kurragömma spel. När Blizzard skapade Warcraft 3 visste dem inte att ett av världens största spelgenre skulle skapas ur detta – MOBA (Multiplayer Online Battle Arena). När Valve skapade Half-Life trodde de inte att det spelet skulle leda till att Counter-Strikeblev till. Genom att modifiera spel så skapas nya och idag finns en hel drös spelgenrer och på så sätt så utvecklas spelbranschen.

Det jag vill säga med denna texten är att spelbranschen har förändrats enormt sen 1970 (jag vet att det fanns spel tidigare, men inte med samma inverkan på branschen) och för att förstå sig på den måste man ge den en chans. Det är inte mer "slöseri med tid" än till exempel att kolla på en film, serie eller lyssna på musik. Spel kan beröra och utveckla en. Så respektera det.

ALEKSANDAR BUNTIC

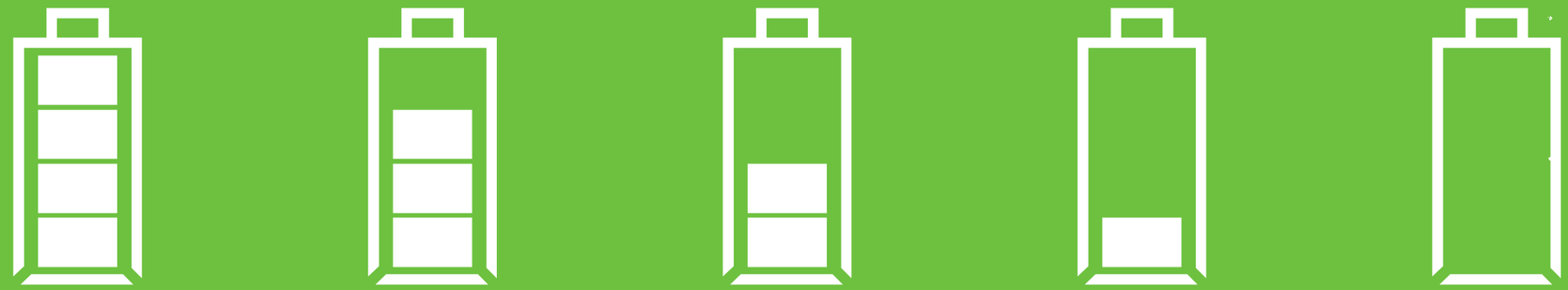

VIKTORIA ANDERSSON

Jag heter Viktoria Andersson
och jag är 22 år.
Jag bor i Göteborg.
Jag är en utåtriktad
och intensiv tjej.
Mina intressen är att vara i
stan och shoppa och hänga med
kompisar.
Jag har en cp-skada, som gör
att jag sitter i rullstol för
resten av mitt liv för jag fick
syrebrist när jag föddes.

Så jag är precis som alla tjejer i min ålder, fastän min CP- Skada. Jag menar, jag älskar mode, make up, vara med mina närmsta och vänner, festa,gå på konserter, musik och skriva och vara i stallet. Det enda som skiljer mig ifrån dig är att jag inte kan hantera min kropp till fullo som du gör och det blir svårare för mig att uttrycka mig i ord när jag blir nevös. Jag jobbar på Mamas retro och har gjort det i ett år nu och jag trivs verkligen. En barn och mamma secondhand butik och det är där jag känner mig som en i mängden, Jag har också ett kläd projekt som heter Fri design för alla.

Ja, ni vet inte så mycket om mig men nu ska jag berätta det för er. Jag är som vilken tjej som helst. Andra i mitt fall lever som de är och jag lever som en i mängden. Jag vill inte leva som funktionshindrad som trycker ner sig själva i mängden. De är inte en i mängden och de tycker synd sig själva för att de inte har något liv men det är de själva som inte ser ljuset i framtiden och de trycker ner sig själva för att så här är livet med ett funktionshinder och kan inte göra nåt åt saken. Jag tycker det här är galet. För att det ska inte behöva vara såhär! Man ska inte behandla oss som robotar som inte förstår någonting. Vi förstår mer än ni förstår. Jag har världens bästa familj som låtit mig att göra allt som ingen funktionshindrad skulle få göra för sina föräldrar. De är oroliga för att det ska hända saker med hen. Jag har blivit uppfostrat som vilken tjej som helst med misstag och med kärlek.

Men vi som är rullstolsburna och har något funktionshinder är utstötta ifrån samhället, för att vi inte är en i mängden för Svenskar är så kassa när det gäller olika funktionshinder för att de ska förstå oss men det är bättre nu än innan.

Jag menar svenskar stötte bort oss, och det tycker jag är dåligt. Som om Sveriges politiker och kommuner skiter i vad vi säger och inte lyssnar och förstår oss ordentligt.

Men varför jag skriver att andra inte är en i mängden och att de trycker ner sig själva i botten och ser inte till att de är en i mängden för att de mår skit för sitt funktionshinder och hittar andra i samma våglängd som dem och hittar fel på sig själva hela tiden och inte ser till att de ska vara en i mängden.

Jag har sett och jag har hört och förstår dem men då blir det felet. Alla är lika mycket värda och alla är fina som dom är!

Det är en väg tills dit eller ingen väg alls. Det är upp till dig att bestämma hur du vill ha det och hur du vill att du ska nå ditt liv.

I mitt fall är det så att jag har valt min egen väg och gått genom mycket men värt det. Jag har alltid känt mig som en i mängden för att jag har haft en familj som behandlat mig normalt oavsett mitt funktionshinder och inte stötts bort mig för att jag är den jag är. Som många har blivit i deras liv.

Jag älskar min familj, de är dom som har skapat mitt liv och gjort mig som en i mängden och jag kan säga att jag har världens finaste och kärleks familj, som bryr sig om mig.

https://vichysmode.wordpress.com/

ALLA BARN BLIR LEDSNA. Alla barn har något som de vill förändra. Det gäller alla oavsett kön, socioekonomiska förutsättningar eller liknande. Men det är inte alla som visar det. Det är inte alla som vågar säga vad de tycker. Ofta är det bara de som vågar prata om att de är ledsna som får hjälp fastän det kanske finns andra som också behöver det. Bara för att någon säger att "jag blir inte ledsen" så betyder det inte att denna aldrig behöver hjälp eller tröst.

Vuxna behöver söka sig till alla barn överallt och inte bara de som syns och hörs. Vuxna måste vara uppmärksamma även på små saker som till exempel elaka kommentarer i korridorerna.

Detta drabbar alla även om inte alla visar det. Det är, enligt min erfarenhet, den vanligaste typen av mobbning och något man måste man arbeta mer med. Kanske kan det kännas svårt men jag tror att ett första steg är att helt enkelt prata om det. Att uppmärksamma problemet och att säga att det inte är dig det är fel på när du blir ledsen för sådant.

Det är det samma i politiska sammanhang. De som inte hörs är oftast de som behöver mest hjälp och därför kan man inte bara vänta på att någon ska säga till. Politikerna måste aktivt söka sig till oss ungdomar för att se vad vi tycker och tänker.

För det finns ingen som aldrig blir ledsen eller som aldrig har något som de vill förändra. Den tysta måste bli hörd! **JACOB WELANDER – ÖRGRYTE HÄRLANDA**

Foto: Anna-Carin Isaksson

PÅ ARENA 29 I CENTRUM ÄR DET VÄLDIGT MYCKET SOM VI FÅR BESTÄMMA SJÄLVA. VAD VI FÅR GÖRA OCH VAD SOM HÄNDER MED BYGGNADEN.

Arena 29 är en kreativ och kulturell mötesplats. Alla idéer och tankar är välkomna.

Jag tror det handlar mycket om den personliga utvecklingen och ett ansvar. Att jag som arrangerar aktiviteten, eller när vi som förening arrangerar något, så ligger ansvaret på oss. Och det utvecklar inte bara personen som håller i det utan föreningen som helhet. Att vi liksom har ett ansvar och får komma hit och utvecklas. Och personerna som är här och arrangerar själva, det är inte alla ungdomar som känner ett ansvar när de är någonstans, men här är det mer här får jag verkligen det ansvaret, nu måste jag hålla koll. Nu måste jag plocka undan och se till så att det ser bra ut. Jag måste ta hand om lokalerna och alla möblerna och utrustning som finns här. Så jag tror att det bygger mycket på utveckling och personligt ansvar. Och det är ju helt fantastiskt att det finns de möjligheterna för vissa ungdomar att göra det här.

www.youtube.com/watch?v=DNlOt7sG3mY

"JAG TROR ATT MAN FÅR EN STOR FRIHETS-KÄNSLA, JA AV ATT HA EN EGEN NYCKEL HELT ENKELT."

VAD BETYDER PRAJD FÖR MIG

Prajd – ett tryggt rum i Majorna. Vi vill att politiker i Göteborg får upp ögonen för att trygga rum som Prajd behövs. Som en av deltagarna skriver i sitt verk: "en vackrare värld är möjlig".

Hanna: ”Prajd är en fristad för mig. Gruppen får mig att acceptera mig själv som jag är, och jag tror att fler kan bli hjälpta på samma sätt”

VERKSAMHETENS NAMN: PRAJD FÖRVALTNING: MAJORNA LINNÉ

Anonym: ”För mig är Prajd en trygg plats där vi kan vara de vi är och där vi diskuterar viktiga frågor inom hbtq+ eller olika förtryck. Därför är det viktigt att Prajd finns kvar som en grupp, för att vi ska ha en plats där vi är bekväma med människorna runtom oss och där vi slipper cisheteromonos som ska ifrågasatta allt och alla inom hbtq+ dessutom”

Alex

Prajdgruppen. anonym
HBTQ- fikan.
Knacknack.
Dörren öppnas till Minnas lustgård, till hbtq-barnens paradis. Känslan av tillhörighet, av att höra hemma någonstans, den ligger utbredd över hela golvet. Känslan sugs upp genom fötterna och sprider sig genom hela kroppen. Till och med fingertopparna dansar glatt över borden, norpar åt sig en vegankaka.
Mina pronomen valideras, min identitet valideras, jag känner mig trygg. För första gången på länge.

anonym

Bip: ”I Prajd är det okej att vara genderfluid eller trans”

Danne: ”Ett ställe där jag kan vara mig själv”

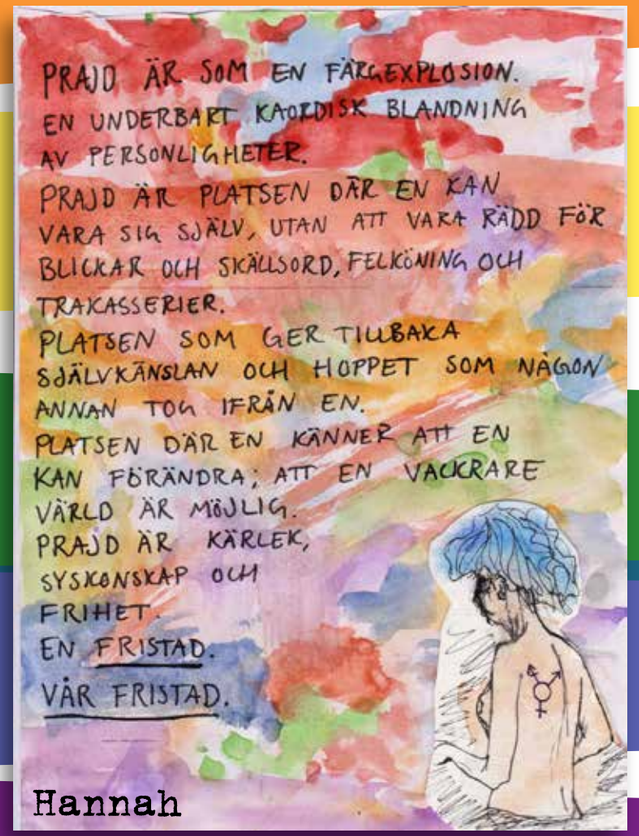

BERGSJÖGÅRDEN VÄLKOMMEN HEM (415)

Musikvideo, text och musik producerad av barn och fritidsledare på Bergsjögården i Östra Göteborg.
Man får följa barnen i deras fritid och deras upplevelse av sin fritidsgård.

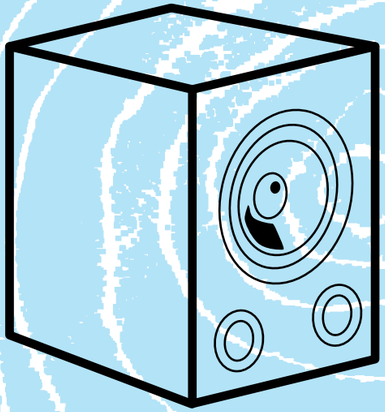

Refräng:
415 415 välkommen hem 415 415 välkommen hem
415 415 välkommen hem 415 415 välkommen hem

Vers 1:
GBG jag slänger upp ett V mina vänner är kungliga yeah
Bergsjön jag kommer aldrig att lämna.
Bergsjögården är fet jag har studion och allt bredvid mig
Man kan chilla man kan softa med alla sina vänner yeah

www.youtube.com/watch?v=65636_WcsJQ

Refräng:
415 415 välkommen hem 415 415 välkommen hem
415 415 välkommen hem 415 415 välkommen hem

Vers 2:
Alla får komma till Bergsjögården det spelar ingen roll vem du än är
415 du kan luta dig tillbaka alla kan känna sig hemma här
Du kan leka spela vad du vill men en sak är säker alla hör hit
Tack till Bergsjögården för allt de har givit du kan höra tacket i texten jag skrivit

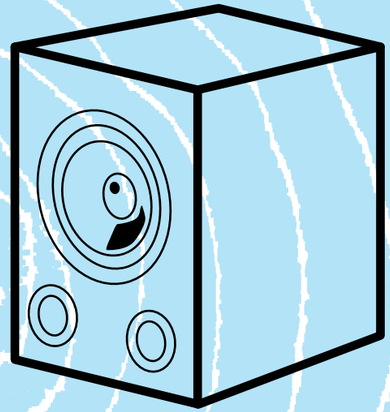

Refräng:
415 415 välkommen hem 415 415 välkommen hem
415 415 välkommen hem 415 415 välkommen hem

© P. Rautenberg, M. Wickberg och Crazy Kids från Bergsjögården.

JAG ÄR JULIA GUSTAVSSON YLÖNEN

Det är svårt att veta vart jag ska börja och hur jag på något sätt ska kunna skilja mig från andra feminister som inte tas på allvar. Jag ska i alla fall försöka få er att förstå varför jag har hamnat där jag är idag och varför jag aldrig satsade hela vägen ut.

Jag är Julia Gustavsson Ylönen, en tjej på 17 år som inte skiljer sig så mycket från andra tonåringar. Det enda som någonsin har gjort mig särskilt unik är mitt brinnande intresse för fotboll. Aldrig någonsin har jag träffat någon av mitt kön med samma gränslösa engagemang som jag haft i den här sporten. *Trots det har jag alltid fått kämpa i motvind.*

Jag måste backa bandet tolv år tillbaka i tiden, då jag började spela fotboll. Då var min största idol en brasse som jag än idag vill säga är den bäste fotbollsspelaren som min generation upplevt, han är känd som Ronaldinho. Han inspirerade den där fotbollstokiga femåringen med flätor i håret och drömmar om att bli prinsessa lades tidigt på is. *Jag ville bli fotbollsproffs.*

Min största dröm sedan jag snörade på mig skorna för första gången har alltid varit att få spela inför en stor publik, på de stora arenorna, och att kunna försörja mig på att göra det jag älskar mest. Visserligen är det okej att drömma, men jag har nästan aldrig tillåtit mig själv att tänka på det där för mycket, för vetskapen om att min dröm aldrig kommer att gå i uppfyllelse – oavsett hur mycket jag tränar och hur bra jag blir, har alltid funnits där. Jag accepterar det, damfotbollen är inte lika attraktiv som herrfotbollen och det är jag fullt medveten om. Detta är inget försök till att intala dig som läsare att det måste finnas samma intresse för bägge könen när de utövar denna typ av sport, men jag vill ändra förutsättningarna.

Enda sen dagen då jag började spela har fotbollen varit min livsstil. Hård träning har präglat de senaste åren och utöver den träning jag har fått med mitt lag har jag spenderat oräkneligt många timmar i min ensamhet bara för att bli bättre. Jag är övertygad om att det inte finns många killar som lagt ner lika mycket tid på sporten som jag har gjort. Ändå har folk haft mage nog att skratta åt mig och tryckt ner mig genom att förklara att jag ”aldrig kommer att lyckas ändå”, jag är ju tjej. Dessutom har det blivit vardagsmat att vara längst ner i hierarkin vad gäller prioritering av tränings- och matchtider. Det var bara några veckor sedan mitt lag höll på att bli bortkörda från sin del av träningsplanen på grund av att männen skulle vara där. Det hela slutade med att männen fick ge vika, vilket kan vara ett första steg till jämställdhet vad gäller förutsättningar.

Som tidigare nämnt kan jag acceptera att livet som fotbollsproffs på dam- respektive herrnivå aldrig kommer att vara varandra likt. Men att ge alla samma möjligheter i yngre åldrar och på lägre nivåer är A och O. Tjejer som drömmer om att lyckas inom fotbollen behöver också stöttning av sin omgivning där samhället måste sluta förminska och förlöjliga de som verkligen försöker. Det finns tjejer som kommer att nöja sig med det livet som damproffs har att erbjuda och därför kommer att satsa hela vägen ut, men jag är inte en av dem.

MIN KOMPIS ÅKTE TILL SYRIEN

Alla i klassen tyckte hon gjorde fel, men hon såg inte samma saker som vi.

I min klass på gymnasiet gick en tjej som numera är i Syrien med ISIS. Jag skypade med henne två månader efter att hon hade åkt. Då sa hon inte så mycket men hon bodde med sin man, hade kompisar och var gravid.

Det hela började med att min kompis som aldrig hade varit intresserad av religion helt plötsligt blev jätteintresserad av det hon ansåg var islam. Till exempel började hon som alltid hade jeans och utsläppt hår att bära burka. Hon blev mer och mer insatt i det hon tyckte var religion. Andra muslimer i vår klass tyckte helt annorlunda, hon gick liksom sin egen väg. Maten blev viktig för henne och hon började söka av nätet och chatta i olika extrema forum. Hon gick från att vara en toppstudent, särskilt i samhällskunskap, till att skippa prov och skolka. Fotbollen hoppade hon av också.

En dag berättade hon att hon träffat en kille från Stockholm som nu bodde i Syrien, att hon skulle åka dit och gifta sig med honom.

Jag tyckte att det var så konstigt, hur kunde hon ha ändrat sig från att vara ateist till att vara så inne i denna tro. Hon som tidigare var så social var nu helt inåtvänd. Alla i klassen tyckte hon gjorde fel, men hon såg inte samma saker som vi.

Jag och mina kompisar bestämde oss för att ringa tjejens föräldrar, hon var ju sjutton så fortfarande ett barn och de kanske inte visste vad hon höll på med. Hennes föräldrar frågade oss om vi visste var hon var och blev mycket oroliga. Jag tror att mamman blev chockad.

Nästa dag var min kompis arg för att vi hade ringt och sa att hennes föräldrar i sin tur hade ringt polisen som hade kommit och pratat med henne. Sedan kom hon aldrig mer till skolan. Tydligen hade hon hotat rektorn också.

Sommarlovet kom och vi hörde inte av henne men en dag ringde hennes mamma och undrade om jag visste var hon var. Då visste jag att hon hade åkt. Hon skrev i början på Viber att hon var glad. Hon hade många tjejkompisar i sin ålder där. Vid gränsen till Turkiet hade hon fått springa över gränsen på natten. Hon hade krupit i tunnlar. Hennes man hade blivit skjuten. Flera gånger la hon upp bilder på vapen på nätet.

Hon hade egentligen ingen religion enligt mig, det var något annat som drev henne. Typ att få tillhöra en grupp. Att få kämpa för något större sammanhang, att känna sig behövd. Jag tror att när man är ung att man upplever att framtiden är osäker. Jag tror att det bidrar till att man söker något att hålla fast vid.

Tjej 18 år Majorna-Linné

Mer dagar som kultur kalaset och göteborgs kalaset. Så att fattiga barn kan ha lite roligt. – Isabella

Jag vill att alla barn ska få lära sig att simma. – Ida

Mitt liv är faktiskt nu! – Abubakar

Få mer ungdomar att tänka på sin framtid. T.ex. hjälpa dom att få bra betyg i skolan. – Dimitrios

Jag gillar Örgryte Härlanda för att här ligger min skola och mina scouter och det är här jag bor. – Elliot

Skrivstöd för äldre barn. Jag har själv problem med att skriva och kan inget om skrivstil, men det finns inga häften eller böcker om skrivande, det tycker jag borde finnas. – Albin

Fler bussar. Det är viktigt!!! – Alexander

Låt yngre barn få rösta! För bättre demokrati och jämställdhet. – Rasmus

LÅT STÅ!

Ordna spelmässa för att samla ungdomar till nåt roligt. – Oliver

Skolkorten gäller året om. För att vissa barn har inte råd med busskort på lov och helger. – Ebba

Mer insamlingar med leksaker och kläder till utsatta barn. – Alicia

Bättre skolmat för vegetarianer för vår mat suger. – Thekla

Att det ska finna fina saker i stan. – Yaman

LOUISE ELVING JOHANSSON

Louise Elving Johansson hittar sin fristad i stallet, i ett modernt samhälle som kantats av stress och ett högt tempo är djuren hennes terapi. Tre hästar står i stallet och det krävs en hel del energi och engagemang för att få tiden att gå ihop. Jag träffar Louise en novemberkväll, det är mörkt och lite rått men så fort jag sätter foten innanför stalldörren känns det varmt och mysigt. Hästarna står och tuggar hö och Louise oljar in en av sina sadlar.

Jag är en multitaskare berättar Louise, som till sommaren är färdig ingenjör.

– Oftast är det halvdagar i skolan och sen åker jag direkt hit och mockar, pysslar och rider ett par timmar. Sen hem igen för att ha ett liv också säger hon med ett skratt. Det började med att hon fick följa med sina kusiner till ett stall, och efter det var hon fast.

– Mina föräldrar är även de väldigt intresserade och högst delaktiga, så det har rullat på hela livet. En häst, två hästar, flytt till tyskland för att jobba med hästar, hem igen, tre hästar. Om framtiden kommer gå i samma linje med alla hästar är hon inte säker på, jag kommer behöva dra ner på antalet när det blir ett heltidsjobb, men det som är säkert är att hon vill förena djurintresset med sitt arbete på något sätt.

Att hästarna är en väldigt viktig del i Louise liv går inte att ta miste på och det har påverkat henne på många sätt.
– Man blir inskolad ganska tidigt som hästmänniska att man måste vara auktoritär och bestämd. Det är så stora djur så du kan inte vara lågmäld eller backa för mycket, det är 600kg som du ska ha kontroll över. Jag ser hos mig själv i mina personlighetsdrag att jag vet vad jag vill, det är rätt eller fel, svart eller vitt, jag är en ledare och jag hamnar ofta i sånna situationer och trivs med det. Jag tror att hästarna gör att man blir en bra människa att ha omkring sig, man är rak och tydlig, strukturerad och lyhörd. Man blir väldigt lyhörd, de är ju djur och de kan inte prata med oss så jag är nog mer uppmärksam på vissa situationer som andra icke hästmänniskor kanske inte är.

Göteborg är värd för Europeiska mästerskapen i hästsport 2017, och det tror Louise kan vara en möjlighet för fler att ta del av det fantastiska med hästar och utveckla folks intresse.

– Hästar och djur är världens bästa människokännare, mår man lite dåligt är djur det bästa. Dom lyssnar alltid, säger aldrig något dumt och finns alltid där och man blir oftast väldigt glad. Bara närheten till djur är terapi och det roliga med ridsporten är att man träffar många människor med samma intressen som ger nya synvinklar på saker. Sen tror jag det är ett väldigt hälsosamt intresse för man får komma ut i naturen och vara aktiv, bättre det än att stänga in sig på ett gym. Många personer skulle må gott av att komma ut i naturen om inte annat och då är hästar ett sätt att göra det på. Hela vårt 2000-tal är kantat utav stress, jag lever ett hektiskt liv och folk frågar ofta, hur orkar du? Men för mig är hästarna en fristad även om det är mycket att göra runt omkring

Fotografer: Cindy Le & Hudallah Ahmad

Märkte du något speciellt under två veckor i Juli på Göteborgs gator? Kanske sprang du på en gatuteater om könsroller, mötte ett gäng akrobatikartister eller gick förbi en finstämd konsert? Då ha du med största sannolikhet sett en föreställning med några av Göteborgs Kultursommarjobbare som turnerat i staden.

PÅ KULTURHUSET FRILAGRET vid Järntorget i Göteborg myllrar de i lokalerna trots att kulturhuset har sommarstängt. Det är Göteborgs Kultursommarjobbare som huserar under tre intensiva veckor. I 5 år har unga anställts för att underhålla på Göteborgs gator. Drygt 90 unga, av över 700 sökande, mellan 16 och 20 år, har fått möjligheten att jobba med att utöva kultur i en professionell kontext.

Parva Farhang, Desirée Sirbu och Andres Muhli Kriisa bildar tillsammans gruppen Endeavour. Utan att ha jobbat som grupp innan har de tillsammans under dessa veckor satt ihop en föreställning och turnerat runt i staden.

– Jag tyckte det var så grymt att dom lyckades sätta ihop, så att de verkligen passade. Vi alla sjunger och jobbar akustiskt, så det passar perfekt, säger Parva.

Desirée håller med och lägger till, – Det var lättare för oss att komma överens tror jag också, eftersom vi var så få. Vi har inte haft någon coach, som de stora grupperna har haft för att få hjälp med att komma överens. Men det har funkat jättebra.

Sex timmar om dagen under tre veckor hinns det med introduktion, handledning, repetitionstid och två veckors spelperiod. Föreställningarna spelas till största del utomhus, där de möter stadens invånare och turister. Grupperna får själva sätta ihop sin föreställning under ett gemensamt tema, men har coacher som jobbar med de under tiden.

– Men det är ett jobbigt jobb, man känner verkligen att man jobbar. Ibland spelar man utan publik och med samma föreställning om och om igen, men det är ju samtidigt väldigt roligt att få hålla på med musik, säger Desirée. Kultursommarjobb avslutas med en heldag på Frilagret, där alla grupper visar upp sina föreställningar.

Fotograf: Cindy Le

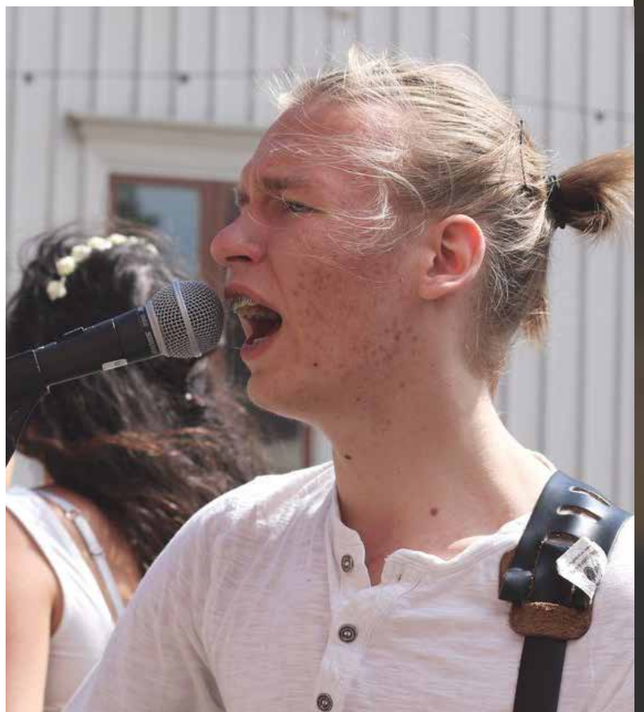

VERKSAMHETES NAMN: KULTURSOMMARJOBB
FÖRVALTNING: KULTURFÖRVALTNINGEN / UNG KULTUR
ANTAL AKTIVA UNGA: PERMANENT VERKSAMHET 95 PLATSER OCH 727 SÖKANDE
WEBBPLATS: GOTEBORG.SE/KULTURSOMMARJOBB

”FÖRÄNDRINGEN MÅSTE KOMMA FRÅN OSS SJÄLVA”

AFTAB SOLTANI

Möt 19-åriga Aftab Soltani som vill skapa förändring för kvinnor. Aftab upplevde att det saknades en kvinnorörelse i Göteborgs miljonprogramsområden och startade därför upp Hayat – Hayat betyder liv och är ett ord som alla i orten känner till.

FÖR TVÅ ÅR SEDAN LETADE AFTAB EFTER ORGANISATIONER SOM HON KUNDE BLI AKTIV I MEN UPPLEVDE ATT MÅNGA ORGANISATIONERS SYN PÅ FEMINISM VAR NÅGOT ANNAT ÄN HENNES EGNA, VILKET RESULTERADE I ATT HAYAT STARTADES.

Hayat fokuserar på utbildning, Aftab poängterar att det är viktigt att bli politisk medveten.

– Jag vill göra detta för att jag länge känt mig osäker i vita rum. Det gjorde att jag trodde att jag var en osäker person men när jag insåg att de problem jag har är kopplade till en maktstruktur så var det frigörande. Även om jag inte kan ändra på att jag är förtryckt så kan jag ändå göra ett aktivt val i att befria mig mentalt genom att se mig själv ur ett större sammanhang.

Hayts politiska konstutställning – Motståndets ansikten

Hayat hade förra våren en utställning på Göteborgs konstmuseum där icke-vitas berättelser om aktivism, livet och att vara fast i ett mellanförskap stod i centrum. Hayat intervjuade bland annat Zahra Bayati, Nabila Abdul Fattah och Melody Farshin och hade också föreläsningar med några av de intervjuade.

– Det blev tydligt att det finns mönster i de individuella berättelserna om problem man har mött. Att varken ses eller känna sig svensk för att ingen någonsin kommer uppfatta en som de, då svenskhet är direkt kopplat till vithet men även att man inte helt kan känna igen sig där man har sina rötter. De flesta eller nästan alla sa att de är från Orten i förstahand och inte Sverige.

Bara en sida av historien accepteras

Aftab berättar om det motstånd de möter när de gör sina röster hörda, hon menar att det bara är en sida av historien som är okej när man pratar om kvinnors rättigheter.

– Vill en kvinna klä sig kort, låt henne göra det, det är hon som bestämmer. Hon bestämmer också om hon inte vill göra det. Om man bara har ett alternativ, hur kan man då kalla det ett val? Att vita feminister ser på mig som förtryckt är skrattretande.

”Vi är målgruppen”

Aftab berättar att rasismen inte alltid behöver vara direkt, exempelvis i form av fysiska och verbala påhopp. Rasismen har också en psykisk dimension som oftast kan komma till uttryck genom självhat.

– Vi jobbar mot rasism utifrån vår egen position genom att göra upp med det internaliserade självhatet genom att bli medvetna om vår situation. Vi vill därför lyfta den psykiska dimensionen av rasismens konsekvenser med hjälp av rasifierade kvinnors röster, erfarenheter och berättelser. Förändringen måste komma från oss själva först, vi är vår egen målgrupp, vi är subjekt. Vi måste sluta göra för andra och börja göra för oss själva. Vi har därför valt att inte gå med i den antirasistiska rörelsen då den fortfarande sätter vita i centrum. Vårt fokus ligger alltså inte på att jobba emot vita utan för oss själva för att först av allt få bort och bli medveten om det självhatet vi bär på.

Aftab avslutar med att berätta att Hayat nu håller på att utveckla utställningskonceptet vidare. Tanken är att skapa en utställning som är “flyttbar” och kan finnas på olika ställen. I november 2015 kommer Hayats utställning finnas på MR-dagarna.

UNGDOMSFULLMÄKTIGE

Genom ungdomsfullmäktige har du som är ung möjligheter att vara med och påverka politikerna i Göteborg.

Ungdomsfullmäktige består av 101 ungdomar från alla stadsdelar i Göteborg. I ungdomsfullmäktige träffas ungdomar mellan 12-17 år och diskuterar olika frågor som rör unga i Göteborg. Det är ungdomarna själva som bestämmer vilka frågor som ska diskuteras.

Ledamöterna och ersättarna i ungdomsfullmäktige är indelade i arbetsgrupper, så kallade utskott. Utskotten arbetar med frågor som de unga själva tycker är viktiga att ta upp med politikerna. Exempel på frågor är kollektivtrafik, skola, fritid, miljö, integration och trygghet.

En fråga som ungdomsfullmäktige har drivit igenom, är att alla skolungdomar i Göteborg får åka gratis fram till klockan 22 med sina skolkort med kollektivtrafiken. Ett av utskotten har sedan dess arbetat vidare med frågan om att alla skolungdomar ska få åka med skolkorten även på helger och lov.

Och nu kan ett stolt ungdomsfullmäktige igen se resultatet av sitt arbete, i Göteborgs stads budget för 2016 läser vi att skolbarn och skolungdomar ska erbjudas fria resor med kollektivtrafiken under sommaren.

JUBILEUMSSATSNINGEN UNGT INFLYTANDE

År 2021 fyller Göteborg 400 år och firandet är redan i full gång. Tillsammans ska vi göra Göteborg till en ännu bättre stad.

Tusentals idéer om hur staden kan utvecklas med sikte på 2021 har samlats in från göteborgare, stadens förvaltningar och bolag samt sju perspektivgrupper. I den dialogen framkom ett tydligt önskemål om att göra Göteborg till en öppnare och mer inkluderande stad när det gäller ungas möjlighet till påverkan, delaktighet och inflytande.

Göteborg är en stad med höga ambitioner gällande ungas inflytande och delaktighet. Mycket bra görs redan men mycket mer finns att göra för att unga ska känna delaktighet och möjlighet att påverka i de frågor som engagerar och berör dem.

Under 2015 har satsningen tagit steget från förstudie till pilot med syftet att stärka och synliggöra det som redan görs för, av och med unga idag, samt att vara en länk mellan unga och stadens förvaltningar och bolag och säkerställa ungt inflytande i ett antal pågående processer.

Ungt Inflytande arbetar för att aktivt stärka ungas röster och möjlighet till påverkan hela vägen fram till jubileumsåret. Och långt därefter.

Se separat original för omslag.

Göteborg 2015

TRYCK: Ale Tryckteam AB

GRAFISK FORM: The Global Institute of Creation

REDAKTÖRER: Paula Aijmer, Emma Ödman

ÖVRIGA SKRIBENTER OCH REDAKTÖRER:
Sandra Daniel, Jacob Welander, Christin Talani,
Ida Molnar, Parastoo Saedi, Sara Berndsson

Se separat original för omslag.